HLAS NÁRODA

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN, arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

TEL.: 762-2011

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 | Roč. (Vol.) I. — Číslo (No.) 41. | Sobota (Saturday) 9. října (October) 1976 | Cena 25 centů

Tento obraz Panny Marie růžencové, znázorňující symbolicky sv. Dominika, jak přijímá růženec z ruky Matky Boží, vytvořil náš umělec Em. Dítě. — Některým věřícím se dnes snad zdá, že v "pokoncilové" církvi zůstalo málo místa pro modlitbu sv. Růžence — staletími tolik osvědčenou a působivou. — Modleme se ji aspoň my s tím větší upřímností a odevzdaností v tomto růžencovém měsíci říjnu, zvláště letošního památného roku 200. výročí americké svobody, kdy máme zač děkovat i prosit.

Konečně Waldheim mluvil moudře

New York. — Kurt Waldheim, generální tajemník OSN má sice těžkou pozici a svázané ruce, často musí říkat, v co nevěří, ale tentokrát byl odvážný a řekl, co si myslí. Světová organizace by — podle jeho slov — daleko lépe plnila své poslání, kdyby delegáti zemí strávili více času na skutečné práci než na různých slavnostech, obědech, večeřích, hostinách, recepcích a "toulkách" po New Yorku; kdyby přicházeli včas na jednání, kdyby dokumenty OSN byly psány srozumitelněji, a kdyby delegáti v soukromých rozhovorech mluvili věcně a střízlivě a méně užívali nahubřelých frází a sloganů, které nemají žádný obsah a žádný jasný smysl. Ve světové organizaci často vládne styl, který snad byl dobře myslitelný v 19. století, který však je nevhodný pro pozdní 20. století. Dnes je nutno řešit bez odkladu takové problémy, o nichž se starým generacím ani nezdálo.

Pak se Waldheim ještě zmínil o závodění ve zbrojení, které hrozí, že se vymkne veškeré kontrole. Vyslovil naději, že na tomto zasedání Valného shromáždění OSN bude posílena role organizace v problému světového odzbrojení.

ENGLISH SECTION INSIDE

Američtí katolici budou asi letos volit spíše lidi nežli strany

Washington. — Jsou američtí katolíci povinni volit pro demokratickou stranu, protože tato prý hájí jejich menšinová práva? Nic není méně jisté. Demokratičtí levicoví liberálové nemají katolíky v lásce, ať to už jsou Poláci, Italové či Irčané. Sice ukazovali svou spokojenost, když katolíci podporovali a hájili jejich politiku: programy pro nemajetné, respekt občanských práv pro černochy, kritizování vietnamské války a poskytnutí vojenské pomoci izraelskému státu. Když však katoličtí demokraté žádali své kongresmany a senátory o pomoc pro katolické školy, byli příkře odmítnuti pod nátlakem velikého vlivu liberálních židovských kruhů v demokratické straně. Tam také byl někde původ soudního rozhodnutí o převážení dětí autobusy do vzdálených černošských škol, kde učební úroveň je chatrná. Navíc pak nyní američtí katolíci upadli do nemilosti liberálů, protože jejich biskupové se postavili na stranu hnutí, jež energicky požadují respekt práva člověka na život od jeho početí až k smrti. Denní tisk po celé zemi jim vytýká, že prý se vměšují do politiky a chtějí všem lidem vnutit stanovisko své víry. To pravda není! Katoličtí biskupové však nesmějí v závažné mravní otázce potratu mlčet, mají-li zůstat věrni svému poslání, a dožadují se spravedlivého doplňku zákona. Stejně ani republikánská strana není a asi nikdy nebyla katolíkům nakloněna, a tak katolíkům nezbývá, než volit člověka, který se svou spravedlností a tolerancí osvědčil, ať patří k demokratům nebo k republikánům a nevolit "straight". Katolíci nechtějí v USA žádné výsady pro sebe, nýbrž pouze žádají plný respekt svých občanských práv a energicky odmítají smířit se s jakoukoliv diskriminací vůči sobě. Nechtějí, aby se s nimi jednalo jako s Američany druhé třídy.

Potrestán i pochvalován za pomoc raněným

Salisbury. Rhodéský soud odsoudil 65letého římskokatolického biskupa Donalda R. Lamonta, irského původu, na 10 let vězení, protože poskytl černošským nacionalistickým gerilám léčebné prostředky a opomenul oznámit policii jejich přítomnost v jeho diecézi Umtali; zároveň také radil dvěma svým kněžím, aby mlčeli o této věci. Za daných okolností katolický biskup nemohl jednat jinak. Vatikán vyjádřil svůj údiv a své rozhořčení nad tímto nespravedlivým rozsudkem, a jeho mluvčí nazval biskupa Lamonta "horlivým a záslužným pastýřem duší".

● DEMOKRACIE JE DISKUSE...

Ferdinand Peroutka:

V Americe oba kandidáti na presidentství, president Ford a Jim Carter, býv. guvernér již. státu Gergia, se dohodli, že spolu budou třikrát veřejně na televisi debatovat. To je demokratický způsob. Jak známo, Stalin nedebatoval s těmi, kdo s ním nesouhlasili. Mao na ně pouštěl gardy t. zv. kulturní revoluce a nechal je vláčet ulicemi a stavět na místo hanby. Chruščovovu pádu nepředcházela debata s Brežněvem a Kosyginem. V Československu skupina pana Bielaka nedebatovala s Dubčekem, nýbrž měla mnoho rozhovorů se sovětským vyslancem. Potom vyhlásila, že invase rozhodla, kdo má pravdu.

Ze tří smluvených debat v Americe se konala první, celé věnovaná hospodářským otázkám, velmi disciplinovaná a co nejzdvořilejší. Zdá se, že americká politická veřejnost nedostala, co chtěla. Dle všeho očekávala, že dvě povahy a dva světové názory ihned se ohnivě střetnou. Avšak oba kandidáti dlouho citovali statistiky, dodané jim ekonomickými odborníky jejich strany. Oba opakovali, co již v obecné známosti řekli mnohokrát. Asi to bylo nutné, aby celkový obraz byl podán, ale neuspokojilo to ty, kteří si přáli dramatu hned na začátku. Počet těch, kdo se na tuto televisní debatu dívali, se odhaduje na 90 milionů. Pokud nebyli předem rozhodnuti, koho budou volit za všech okolností, američtí voliči nepochybně chtěli získat živý dojem o obou osobnostech a teprve pak se rozhodnout. Kdysi Lincolnovy texty se roznášely po celé Americe, ale jen malý počet Američanů spatřil Lincolna na vlastní oči. To byla, jak mnozí cítí, temná doba předtelevisní. Televise představí člověka v největší blízkosti a v jasném osvětlení, je možno počítat jeho vrásky. Nevysílá jen slova, nýbrž fysického člověka, který je za nimi. A v tomto případě ho vidíme za zvláštních okolností, pod tlakem veřejné debaty. Nemůže odejít, aby se s jinými poradil, nýbrž sám hned musí odpovídat. Tu se snadno vyjevuje, je-li převahou klidný nebo nervósní, je-li sebevědomý nebo nejistý, hodil-li jen slova před sebe a ještě je nedohonil. V tom televise je nemilosrdná. Před šestnácti lety byla první televisní debata kandidátů na presidentství, Johna Kennedyho a Richarda Nixona. Nixon z nějakých důvodů se potil a několikrát otřel kapku potu na horním rtu. Jeho oči někdy bloudily, jakoby hledal pomoc. Prohrál televisní utkání a tím patrně i volby.

Je rok 1976, jsou vnitřní i zahraniční problémy, jež nakupila moderní doba. Kandidáti odříkali své programy. Úhrnem možno říci, že jeden doporučuje spěch, druhý opatrnost. A úhrnem, podle zatímní reakce na debatu, možno říci také, že voliči, aspoň přemýšlivá jejich část, snaží se zjistit osobnosti, jež jsou za oběma televisními portréty. Ať jakékoliv jsou jednotlivé problémy, ať je třeba více spěchu nebo více opatrnosti, zdá se, že voliči hodlají dát přednost tomu, kdo by vzbudil dojem, že má více

(Dokončení na str. 9.)

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Sloupek informací

KE STAVU SVĚTOVÉHO HOSPODÁŘSTVÍ A O "SNU O ARABSKÉM NÁRODĚ"

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

První světová válka (1914—1918) určila nejen vítězné mocnosti v čele s USA, Velkou Británií a Francií, a na druhé straně mocnosti vojensky a politicky poražené — Německou říši a Rakousko-Uherskou monarchii především. Řada skutečností nasvědčuje tomu, že jedním z jejích důsledků bylo také — i když již ne položení, tedy upevnění základů světového hospodářství — jako soustavy spojitých nádob ekonomií kontinentů a průmyslově vyspělých státních celků, jejichž úroveň na sobě závisí.

Velmi názorně to ukázal závěr dvacátých let. Ekonomové-odborníci jsou možná s to uvést jiné datum než my méně sběhlí, avšak s nějakými těmi šedinami, vzpomínání na obludnou celosvětovou hospodářskou krizi před 40—45 roky, nám v paměti srostlo s takzvaným "černým pátkem" v únoru 1929, kdy se zhroutila new yorská burza. Vysoká nezaměstnanost a s ní spojené poruchy výroby, nedostatky všeho druhu a sociální nerovnováhy vedly zvláště v Evropě ke vzniku extrémních politických proudů: za všechny lze uvést nacismus hitlerovského Německa.

Po druhé světové válce (1939-1945), po drahé získaných zkušenostech, tendence k propojeným hospodářským systémům dále zesílila. Velkým krokem na této cestě byl v roce 1946 americký "Marshallův plán", dalším se stalo Evropské hospodářské společenství, a pak případ od případu pomoc finančně silnějších hospodářsky slabším, jak by mohli potvrdit například představitelé Británie, Itálie, ale například i Francie. Poslední roky najednou ukázaly, že poklesy v hladině hospodářství světových demokracií nejsou bez vlivu ani na zdánlivě uzavřenou ekonomii komunistického bloku a opačně.

Názory, že nezdravý vývoj ekonomie ke krizím a hospodářskému chaosu je pro pořádek ve světě nebezpečnější, než existence atomových bomb, se nezdají přehnané. Je tedy užitečné podívat se aspoň občas na různé statistiky a seznámit se se závěry, které z nich vyplývají; výkyvy ve světové ekonomii hýbají koneckonců i rozpočty nejmenších domácností, jak jsme zcela nedávno měli příležitost se přesvědčit — a jak to stále ještě pociťujeme.

□

NADĚJE NA TRVAJÍCÍ ZLEPŠOVÁNÍ?

Z několika přehledů o hospodářské situaci, článků a komentářů na stejné téma, které jsem měl možnost si pročíst v minulých dnech, přímo čiší optimismus. V těchto věcech bývám nedůvěřivý; proto jsem v nadpisu za naděje usadil raději otazník. Ukáže-li se, že nebyl oprávněný, je na radost vždycky času dost.

Vcelku se tedy předpovídá, že zpomalování inflace, které nyní probíhá již druhým rokem, povede v nejbližší budoucnosti k dalšímu růstu kupní síly našich peněz. Procento znehodnocování amerického dolaru kleslo například z 9.2 v loňském roce na letošních 5.8 procent. Jedna ze statistik, z nichž zde cituji, sledovala pohyb kupní síly lokálních měn v 50 státech nekomunistického světa v letech 1970—1976. Její pokles se neustále zmenšuje směrem k lepšímu. Způsobuje to prý skutečnost, že se ustálily ceny základních výrobků a zemědělských produktů s výjimkou kávy; některé ceny dokonce hluboce klesly, jako například světová cena libry cukru z 65.5 centů v roce 1974 na letošních 9.2 centů. Hospodyňky k tomu poznamenají, že v obchodech není z tohoto snížení moc cítit, ale dočkejme času...

Pro vývoj cen a tedy otázku životní úrovně jsou důležité mzdové požadavky. Příslušní pozorovatelé říkají, že se pohybují v rozumných mezích. Vzrůst výdajů na takzvanou pracovní jednotku bude v roce 1976 údajně menší než v předcházejících letech: na jedno procento se odhaduje v Západním Německu a v Japonsku; ve Spojených státech na jedno až dvě procenta. Špatně na tom má být Británie, kde se práce zdraží prý o 11 až 13 procent. V podobné situaci je i Itálie.

Z výše zmíněné tabulky o 50 státech vyplývá, že do poslední čtvrtiny tohoto roku vstupovaly jako nejpevnější měny následujících států — v pořadí, ve kterém je uvádím: Švýcarsko, Západní Německo, Spojené státy, Dánsko a Rakousko. Na posledních pěti místech jsou Peru, Brazilie, africká republika Zaire (bývalé belgické Kongo), Chile a Argentina. Uvedená statistika zaznamenává, že ve dvou státech hodnota měny proti loňsku dokonce stoupla: v asijském městském státě a významném obchodním středisku Singapuru o 1.3 procenta, v Indii dokonce prý o 11.7 procenta. Pro průměry světového hospodářství to ovšem nic neznamená — a jestli například to znamená něco pro průměrného Inda, těžko soudit.

Závěrem ještě několik čísel ke Spojeným státům. — Jestliže hodnota měny z roku 1965 se ve statistice bere jako 100, vychází její kupní síla po deseti letech — (pokud jde o USA) — velmi slušně nad průměrem v ostatních zemích, totiž na 59 v roce 1975. (Absolutní špičky v tomto směru dosahuje západoněmecká marka: 65. V případě Brazilie je to 11, Chile a Argentina jsou pod nulou roku 1965.) Převedeno do srozumitelnějšího příměru dá se zhruba říci, že za co jsme před 10 roky zaplatili 59 centů, to dnes stojí dolar. Vyzní to lépe, když si porovnáte tehdejší výdělky s dnešními. Vidět jenom růžově se nikdy nevyplácí — vidět však jenom černě, jak vyzývají některé komentáře některých taky-odborníků, to rovněž není na místě. Spojené státy nemají jen špatné hospodáře: ti dobří stále převažují.

□

"ARABSKÝ NÁROD ZŮSTANE SNEM"

Tak zněl nadpis nedávno uveřejněné úvahy jednoho západoevropského novináře, který v praxi zahraničního dopisovatele poznal řadu arabských států a o jejich problematice tedy něco ví. Sleduji jeho zpravodajství již několik roků. Nemůže nám být k neprospěchu, když se seznámíme s některými jeho poznatky, neboť z politiky arabského světa vznikla nejenom poslední hospodářská deprese ve světě, ale stále ještě v ní doutná vážná hrozba míru.

Autor úvodem konstatuje, že "ještě nikdy předtím nebyl arabský svět vnitřně tak rozdělen a politika arabských států tak plná protikladů a vzájemného nepřátelství, jako je tomu dnes". Utajovaná napětí mezi Libyí a Egyptem hrozí změnit se v otevřenou konfrontaci. "Bratrství ve zbrani", k němuž došlo v "Říjnové válce" (1973) mezi Syrií a Egyptem proti Izraeli, je dávno zapomenuto, syrský vůdce Assad dnes soupeří s egyptským prezidentem Sadatem o vedoucí místo v arabském světě. — Mocensko-politické a hospodářské zájmy znepřátelily Syrii také s pro-komunistickým Irákem. V Perském (pro Araby "Arabském") zálivu je Irák znepřátelen s Kuwaitem; pro otázky hranic — (důležitých pro ložiska oleje, pozn. J.N.) — došlo mezi oběma státy již v roce 1973 k ozbrojeným půtkám. A je tu ovšem otázka takzvané Palestinské osvobozovací fronty, k níž různé arabské státy zaujímají různá stanoviska.

Citovaná úvaha evropského novináře vrcholí podle mého názoru v tomto zjištění: "Politicky sjednocený arabský tábor je sice nebezpečím pro mír na Blízkém Východě, a pro zásobování průmyslových států olejem, ale na druhé straně je také předpokladem pro vyvážený a trvalý mír v této oblasti."

Osobní stanovisko, k němuž lze mít výhrady a připomínky, avšak ty dnes ve Sloupku nepotřebujeme. Jde nám o informace. K uzávěrce mám po ruce tři, které autor ještě neznal. Koncem srpna uveřejnily orgány "Libyjské arabské republiky" novou oficiální mapu země a ta — jen tak bezevšeho — zahrnuje 52.000 čtverečních mil sousední Nigerijské republiky, Čadské republiky a "Alžírské demokratické a lidové republiky". Nikoliv tedy asi náhodou území, kde jsou naleziště železné a uranové rudy a ve světě žádaných fosfátů. Z oněch republik patří Alžírsko k takzvané Arabské lize 21 států, jež mají vytvořit "jeden národ".

V druhé polovině září byli v Káhyře odsouzeni k doživotním nuceným pracím tři vzdušní piráti, kteří se prý "v konspiraci s Libyí" pokusili unést egyptské letadlo. — Na samém konci minulého měsíce, například v chicagské TRIBUNE z 28. září i z H.N. jste se mohli dočíst, že syrská vláda dala veřejně popravit tři příslušníky "Palestinské fronty osvobození" ze skupiny takzvaného "Černého června", která přepadla jeden hotel v Damašku a chtěla vydírat politické ústupky, schována za několik desítek rukojmí, které tam našla; čtyři členové této skupiny padli v sedmihodinovém boji... Syřané nejdou pro tvrdé tresty daleko. Začátkem šedesátých let měla tehdejší vláda Syrie po rozchodu s egyptským Nássirem potíže s komunisty. Kolovala tenkrát mezi zahraničními korespondenty zpráva — s jedním z nich jsem později měl možnost hovořit — že pochytaní vůdci komunistické strany byli hozeni do kádí s kyselinou sírovou... Rozhodla tak tehdy a dnes vládnoucí strana "BAATH". Lázeň pro protivníky?

Je to jiný svět a my v takových krátkých zastávkách o jeho myšlení a činech sotva můžeme najít nějakou pravdu. Leda snad tu, že sen o obnovení jednotného arabského národa z času Mohamedových zůstane — jako mnoho jiných snů v historii — v oné oblasti ideálů, v nichž jsou otcem myšlenek nesplnitelná přání. Nesplnitelná, neboť časem dávno překonaná.

J. Netík

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.,
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

October 9, 1976 — Vol. I., No. 41.

Nejlépe si pochutnáte v česko-americké restauraci

The DUMPLING HOUSE

1109 S. HARLEM AVE.
STICKNEY, ILL.

Denně čerstvá jídla.

Otevřeno od neděle do pátku od 11 hod. dopol. do 7:30 hod. večer.
V sobotu zavřeno.

Srdečně Vás zve
MARIE ČIHULOVÁ

Rádi posloužíme, chcete-li si vzít jídla domů. Stačí zavolat a pro jídlo se přijít.
Tel.: GU-4-9633

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —

nezapomeňte navštívit naši známou restauraci

Bohemian CROWN Restaurant

7219 W. Lake Str., River Forest, Ill.

Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.

Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:
Josef Krákora, majitel

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS

9101-09 West Cermak Road ● North Riverside, Ill. 60546
A DIVISION OF
LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN
Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.
Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

LETEM SVĚTEM

La Paz, Mexiko. — Jižní cíp mexického poloostrova Dolní Kalifornie byl v pátek 1. října postižen hurikánem Liza, jehož větry dosahovaly rychlosti 95 mil za hodinu. Město La Paz o 85,000 obyvatelích a okolí byly zpustošeny. Na řece Cajoncito se protrhla 30 stop vysoká hráz a vody nádrže, smíšené s bahnem, zavalily území, na kterém žilo přes 10,000 lidí. Podle úředních odhadů počet mrtvých by mohl dosáhnout tisíce. Několik tisíc lidí bylo zraněno a 70,000 lidí je bez přístřeší. Státní guvernér požaduje od federální mexické vlády naléhavě přísun oděvů, potravin a léků pro postižené.

• • •

Londýn. — Ačkoliv diplomatické vztahy mezi Anglií a Ugandou jsou přerušeny, britská vláda tajně poslala ugandskému presidentu Idi Aminovi moderní pojízdnou vysílací stanici i odposlouchávací zařízení, jež by mu pomohly rozdrtit případnou vzpouru proti jeho tyranské vládě. Amin má ke své osobní obraně na 2.000 věrných a dobře vyzbrojených vojáků, kteří provádějí hromadné masakry jeho politických odpůrců.

• • •

Bejrút. — Syrské a libanonské pravicové vojenské útvary vedou s tanky a dělostřelectvem vítěznou ofensivu proti milicím palestinských uprchlíků PLO v horách asi 20 mil východně od Bejrútu; cílem této ofensivy je uvolnit dálnici Bejrút—Damašek. Po dobytí osmi hlavních bašt PLO jsou nyní palestinské a levicové libanonské útvary vytlačovány ze svých zbývajících posic v této hornaté a strategicky velmi důležité krajině. V sobotu 2. října syrské a libanonské pravicové síly ustaly v bojích, aby se připravily na provedení konečného náporu, jímž mají být Palestinci a levicoví Libanonci rozdrceni. Syrské síly se chystají na útok proti přístavnímu městu Sidonu, důležité levicové baště, a libanonské pravicové útvary se seskupují u města Aley, drženého palestinskými milicemi, 9 mil jihovýchodně od Bejrútu. — Sověti se mezitím pokoušejí diplomatickou cestou zastavit tuto ofensivu proti jejich spojencům. Navrhují opětné svolání v Ženevě mírové konference, která by se zabývala problémem Blízkého východu. Tato konference se sešla už v prosinci 1974, avšak byla ihned přerušena, protože přes protest Izraelitů se jí zúčastnili také delegáti PLO. Sovětský svaz, hlavní dodavatel zbraní Syrii, nyní zvýšil svůj nátlak na syrského presidenta Hafez Assada, aby odvolal z Libanonu syrská vojska; tím chtějí Sověti zabránit konečnému rozdrcení palestinských a levicových milic syrskou armádou.

• • •

Řím. — V Itálii došlo k novému výbuchu chemické továrny, a to v Manfredonii, ležící na pobřeží Adriatického moře. Při výbuchu v tamní státní továrně na deriváty zemního oleje deset tun prudkého jedu arseniku — (jehož pouhá desetina gramu může usmrtit člověka) — znečistilo šest mil okolního pozemku. Jsou obavy, že bude nutno zničit desetitisíce stromů a keřů, jež tam rostou. Vědci se snaží nalézt způsob, jak zneškodnit tuto nebezpečnou chemikálii.

• • •

Pasadena, Cal. — Při poslední analýze vzorku půdy Marsu v malé laboratoři sondy Viking 2 nebyly nalezeny žádné stopy po organických sloučeninách, které jsou nutným předpokladem pro existenci života. Ke stejnému závěru dospěli vědci při studiu výsledku analýz, provedených v laboratoři sondy Viking 1. Sice ještě budou provedeny další analýzy půdy Marsu, zejména půdy, skryté pod balvany, kam neproniknou ultrafialové paprsky, ničící vše živé, avšak už nyní vědci jsou téměř přesvědčeni o tom, že na této planetě neexistuje a nikdy neexistoval život v žádné formě.

• • •

New York. — US státní tajemník Kissinger informoval ve své řeči valné shromáždění OSN o výsledcích své africké cesty a o existenci příznivých podmínek pro vyřešení problému Rhodésie, kde do dvou let může být vládní moc předána černošské většině. Zároveň však otevřeně a ostře kritizoval komunistické země, které chtějí v Africe vyvolávat války a rasovou nenávist, protože hledají jen svůj prospěch a nezáleží jim ani na míru ani na africkém lidu. Maskovanými vojensko-politickými zásahy mezinárodního komunismu do vnitřních záležitostí Afriky by byly ohroženy těžce získané výsledky boje Afričanů za nezávislost od koloniální nadvlády; na toto by měli dát dobrý pozor africké země, spřátelené se Sověty! Také řekl, že Spojené státy byly znepokojeny zásahem komunistů do záležitostí Angoly. Spojené státy usilují o mírové soužití a mezinárodní oblevu, avšak toto soužití a obleva musí být všeobecné; musí zahrnovat všechny země světa a nikoliv pouze dvě soupeřící mocnosti. Posléze řekl, že Spojené státy by si rovněž přály, aby se pokračovalo v Ženevě v mírové konferenci o Blízkém východě, že však jsou ochotny slyšet i jiné návrhy.

• • •

Lisabon. — Socialistická vláda ministerského předsedy Maria Soaresa rozhodla, že do 31. října mají být vráceny původním majitelům všechny zemědělské pozemky, které po státním převratě v dubnu 1974 — (kdy byl svržen diktátorský režim premiéra Caetano) — byly pod vedením komunistů ilegálně zabrány a jejich zákonným majitelům odňaty. Zejména jde o jeden a půl milionu akrů zemědělské půdy, vyvlastněné zemědělcům v krajině Alentejo na jihu Portugalska. Asi milión akrů zabraných pozemků však nebude původním majitelům vráceno. Komunisty vedená zemědělská unie varovala Soaresovu vládu, aby prý "nezrazovala zemědělskou reformu". Noví majitelé zabraných pozemků se vyzbrojují a prohlašují, že se svého nově nabytého vlastnictví nevzdají. Vláda tedy rozhodla, že v případě potřeby nebude váhat užít i armády pro provedení tohoto svého rozhodnutí. — Pozemková reforma, provedená pod vedením komunistů, drasticky zmenšila zemědělskou produkci a výkonnost Portugalska: zemědělská produkce klesla o 15 procent a počet kusů dobytka klesl o celou polovinu. Území okolo Alentejo bylo téměř přivedeno na mizinu.

• • •

Strasbourg. — Portugalsko se 22. září stalo 19. členskou zemí Evropské rady, která má sídlo ve francouzském Strasbourgu. Zároveň podepsalo Evropskou úmluvu o lidských právech, zaručujících všechny svobody: právo na vlastnění majetků, na školní vzdělání, svobodné podnikání a na svobodné volby. Tím se Portugalsko obrátilo zády ke světovému komunismu.

• • •

Dar es Salaam. — V sobotu 2. října americký diplomat William Schaufele, asistent státního tajemníka pro africké záležitosti, a britský diplomat Ted Roelands jednali s hlavami afrických černošských zemí a s vůdci rhodéských černochů o přípravách na konferenci, na které má být ustanovena prozatímní vláda Rhodésie. Mezi rhodéskými černochy však dosud není shody o tom, kdo má na této konferenci Rhodésii zastupovat. Vůdcem umírněnější části rhodéských nacionalistů je Joshua Nkomo, zatím co vůdcem rhodéských radikálů je anglikánský biskup Abel Muzorewa. Obě tyto větve tvoří spolu politické hnutí "African National Council." — V neděli 3. října pak oba svrchu zmínění diplomaté odletěli do Salisbury v Rhodésii, aby jednali s tamní vládou. Je to po přerušení diplomatických vztahů v roce 1969 první návštěva amerického diplomata v Rhodésii.

• • •

Tokio. — Sovětské letadlo MIG-25, na kterém uletěl do Japonska 29letý sovětský pilot Viktor Belenko, bylo rozebráno a všestranně prostudováno japonskými a americkými odborníky. Američané se prý přitom dozvěděli různá tajemství důležitého významu. Toto letadlo se podobá americkému vojenskému letadlu F-15, avšak jeho elektronické zařízení je méně pokročilé než americké. Jeho posláním je stíhat nové americké bombardéry B-1. Japonská vláda nyní oznámila sovětskému velvyslanci, že je ochotna vrátit rozebrané letadlo kolem 15. října: Sovětský svaz však bude musit zaplatit za jeho lodní přepravu a za poškození letiště v Hakodate, 500 mil severně od Tokia, kde pilot Belenko přistál. Belenko je nyní ve Washingtoně podrobován křížovému výslechu ze strany amerických psychologů a jiných odborníků. Sovětský svaz na pomstu už zajal osm japonských rybářských člunů a s Belenkovou rodinou sehrál komedii. Nejdříve jim tvrdil, co psal všechen komunistický tisk, že pilot Belenko musel nouzově přistát a byl násilně zajat. Pak najednou Moskva Belenkově rodině nařídila podepsat dopis, poslaný presidentu Fordovi, aby Belenka propustil s ujištěním, že vrátí-li se do Ruska, nebude za svůj útěk nikterak trestán. Belenko však odmítl i pouhou myšlenku návratu do SSSR s tím, že je tam život horší jak za cara, a že se na útěk připravoval celé dva roky.

• • •

Washington. — Ve Spojených státech nyní inflace dosahuje výše asi 6 procent ročně; ještě před nedávnem dosahovala 12 procent. Jeden dolar má nyní hodnotu 55—59 centů z roku 1965. Nezastaví-li se tento inflační proces, při 6-procentní inflaci, bude mít dolar za 12 let hodnotu 28.6 centů z roku 1965. Výchova jednoho dítěte od narození až do 18 let věku by pak stála Američana průměrně $85,000, někteří však předpovídají, že bude ještě hůře.

• • •

Kabul, Afganistan. — Počítá se s tím, že spoluprací mexické a americké vlády se asi do roka podaří zničit hlavní zdroj heroinu, dopravovaného nyní do Spojených států. Tento zdroj leží v severomexických, těžko přístupných horách, kde obyvatelstvo pěstuje opiový mák. Členové výboru US Domu representantů však při nedávné návštěvě střední Asie s hrůzou zjistili, že ještě existuje další velmi bohatý zdroj drogy heroinu, a to v horách při hranicích mezi severozápadním Pakistánem a severovýchodním Afganistánem, v okolí Khyberského průsmyku, kde žádná vláda není schopna vykonávat svou autoritu. V těch místech je možno levně si opatřit velké množství surového opia či hašiše, jež tamní obchodníci nabízejí zároveň s drahokamy, hedvábím, střelnými zbraněmi a děvčaty. Tato těžko přístupná místa se prý mohou opravdu stát svými omamnými drogami nebezpečím pro západní svět. Podle odhadů se tam ročně sklidí na 400 tun opia.

• • •

Brusel. — Po skončení "třesčí války" mezi Anglií a Islandem může nyní dojít k "rybí válce" mezi Vel. Británií a ostatními zeměmi Evropského společenství. Anglie si totiž chce vyhradit pro sebe právo na rybolov v moři až do vzdálenosti 50 mil od svého pobřeží, avšak ostatní země Evropského společenství jsou ochotny jí přiznat toto právo pouze do vzdálenosti 12 mil. Komise Evropského společenství tvrdí, že pouze zavedením "kvótového systému" při rybolovu, kdy se každá země zaváže, že nepřekročí určité množství ulovených ryb, se zabrání úplnému vylovení evropských moří. V těchto mořích je dnes například pouze asi pětina sledě ve srovnání s počtem ryb před 15 roky. Anglie ze své strany tvrdí, že kvótový systém nebude fungovat, protože všechny země v této věci podváději.

• • •

New York. — Průmysl Spojených států přitahuje jako magnet cizí kapitál, takže cizí firmy dnes v USA stále investují a zakládají své filiálky, kupují americké podniky vcelku anebo aspoň zčásti. Ve finančním roce 1974—75 přibylo ve Spojených státech cizích investic o 18 procent, takže dosáhly výše 27 bilionů dolarů. Podle odhadů Wall Street bude v tomto roce investováno v USA dalších 5 bilionů dolarů, takže cizí investice v USA dosáhnout výše 32 bilionů dolarů. První místo mezi zahraničními investory v USA drží holandsko-britské podniky Royal Dutch Shell, která vlastní ze 69 procent podniky Shell Oil USA a ze 100 procent podniky Asiatic Petroleum. Druhé místo drží jihoafrické podniky Anglo-American, podílející se na vlastnictví podniků Engelhard Minerals and Chemicals. Na třetím místě přicházejí na řadu západoněmecké podniky Friedrich Flick, podílející se 12 procenty na kapitálu petrochemických podniků W. R. Grace, a nyní proudí do amerického průmyslu investiční kapitál hlavně z arabských zemí.

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.

MINARIK'S BAKERY

Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialise in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

NEVEZMEŠ NADARMO

Proč se v tzv. křesťanských krajích tak mnoho a hrozně kleje? Kdybychom brali doslovně slova kleteb, jež slyšíme z úst i našich věřících, bylo by to opravdu strašné. Avšak obyčejně nejde o nějaké opravdové zlořečení ve smyslu urážení Boha, ani ve smyslu zlořečení druhým. Ve většině případů jde o zesílené zdůraznění pravdy nějakého výroku dovoláváním se Boha. Tak třeba dost často užívaný výrok "Bůh mě zatrať" znamená: "Jestliže nemluvím pravdu, ať mě Bůh potrestá." Úmyslem klejícího je spíše zdůrazňování pravdy a nikoliv kletba ve vlastním slova smyslu, jde spíše o jakousi přísahu.

Avšak musíme si připomenout to, co klade na srdce svým posluchačům a tím také nám křesťanům Spasitel, totiž že vůbec nemáme zbytečně přísahat. V kázání horském výslovně zdůrazňuje: "Slyšeli jste, že bylo řečeno předkum: Nepřísahej křivě, ale dodrž své přísahy Pánu! Já však pravím vám, abyste vůbec nepřísahali: ani při nebi, neboť je to trůn Boží; ani při zemi, neboť je to podnož jeho nohou; ani při Jeruzalému, neboť je to město velikého krále. Ani při své hlavě nepřísahej, neboť nemůžeš učinit jediný vlas ani bílým, ani černým. Vaše řeč však budiž: Ano, ano, ne, ne! Co nad to je, ze zlého je" (Mat 5,33—37).

Mnohomluvní a "hubatí" lidé přísahají nejen v důležitých věcech, nýbrž svolávají hněv Boží i v malicherných věcech pro případ, že by se lhalo. Při každé maličkosti volají Boha za svědka, který má potrestati toho, kdo nemluví čistou pravdu.

U nás se také často přísahá: "Na mou duši". Často slyšíme slova: "Hrom do toho — čert to vem — a jiná úsloví. Mohli bychom si dokonce sestavit jakýsi katalog nejobvyklejších kleteb v našich krajích. Velmi často se užívá německého úsloví: Himmel — nebo, Herr Gott — Pane Bože, Sakrament — Svátost, ba i dokonce zkomolenina francouzského: Mon Dieu — můj Bože, jež hlavně v klatovském kraji je zkracováno v úsloví: "mordje". Etymologové nám to vysvětlují tím, že v kraji klatovském za doby Marie Terezie a později za napoleonských válek nás naučili tomuto nehezkému zvyku na západě Čech francouzští vojáci, kteří tam byli posádkou.

Horšího druhu je kletba také často užívaná: Krucifix a Sakra. Česky to znamená: Ukřižovaný a Svátost. Je zajímavé, že existují rozličné kletby u křesťanských národů, a a to podle jejich temperamentu. Velmi mnoho se kleje v

(Pokračování na str. 5)

DOBA "BĚHEM ROKU"

28. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Prosíme tě, Bože, — ať nás tvá milost vždy předchází i provází — a stále povzbuzuje k dobrým skutkům. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY MOUDROSTI.
(Mdr 7, 7—11)

Modlil jsem se, a byl mi dán rozum, prosil jsem, a v úděl jsem přijal ducha moudrosti. Dal jsem jí přednost před žezly a trůny a bohatství jsem pokládal ve srovnání s ní za nic. Nesrovnával jsem s ní neocenitelný drahý kámen, poněvadž všechno zlato vzhledem k ní je jen troška písku a za bláto lze počítat vedle ní stříbro.

Miloval jsem ji nad zdraví a krásu, chtěl jsem ji mít raději než denní světlo, poněvadž její záře neuhasne.

Spolu s ní se mi dostalo všeho dobra a skrze ni nespočetné bohatství.

2. ČTENÍ Z LISTU ŽIDŮM.
(Žid. 1: 12 — 13)

Slovo Boží je přece plné života a síly, ostřejší než každý dvojsečný meč: proniká až tam, kde se dělí duše a duch, klouby a morek, a pronáší úsudek i nad nejvnitřnějšími lidskými myšlenkami a hnutími. Není tvora, který by se před ním mohl ukrýt, on vidí všechno jako nahé a odkryté, a jemu musíme skládat účty.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MARKA
(Mk 10, 17 — 30)

Když se Ježíš vydával na cestu, přiběhl k němu nějaký člověk, poklekl před ním a ptal se ho: 'Mistře dobrý, co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?"

Ježíš mu řekl: "Proč mi říkáš dobrý? Nikdo není dobrý, jedině Bůh. Přikázání znáš: Nezabiješ, nezcizoložíš, nebudeš krást, nevydáš křivé svědectví, nebudeš podvádět, cti svého otce i svou matku!"

On mu na to řekl: "Mistře, to všecko jsem dodržoval od svého mládí."

Ježíš na něj s láskou pohleděl a řekl: "Jedno ti schází. Jdi, prodej všecko, co máš, rozdej chudým a budeš mít poklad v nebi; pak přijď a následuj mne!" On se proto zachmuřil a odešel zarmoucen, neboť měl mnoho majetku.

Ježíš se rozhlédl po svých učednících a řekl jim: "Jak těžko vejdou do království Božího ti, kdo mají bohatství!" Učedníky ta slova zarazila. Ježíš jim ještě jednou řekl: "Dítky, jak těžké je vejít do království Božího těm, kteří spoléhají na bohatství. Snáze projde velbloud uchem jehly, než aby bohatý vešel do království Božího."

Ještě více se zhrozili a říkali si: "Kdo tedy může být spasen?"

Ježíš na ně pohleděl a řekl: "U lidí je to nemožné, ale ne u Boha; vždyť u Boha je možné všechno."

Tu se Petr ozval: "Hle, my jsme opustili všecko a šli jsme za tebou."

Ježíš jim řekl: "Amen, pravím vám, není nikoho, kdo opustil dům nebo bratry nebo sestry nebo matku nebo otce nebo děti nebo pole pro mne a pro evangelium, aby nyní, v tomto čase, nedostal s pronásledováním stokrát více domů, bratří, sester, matek, dětí i polí a v přicházejícím věku život věčný. Mnozí první budou poslední a poslední první."

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO

STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu

Prof. Dr. Jana Hejčla.)

* * *

(Pokračování z Národa a Katolíka)

Vzdávají se majetku a pohodlného bezpečného života ve své vlasti mezi vzdělanými lidmi. Vydávají se v nebezpečí na souši i na moři, mezi nevzdělanými a často surovými pohany. Svatý kříž jest jejich zbraní, ale zároveň i jejich bohatstvím, jejich útěchou a odpočinkem. Takřka bez oddechu pracují modlitbou, kázáním i rukama pro záchranu duší. Snáší nesmírná vedra v krajinách tropických, úžasnou zimu v krajinách polárních. Neboji se dravé zvěře, jedovatých hadů, nakažlivých nemocí.

V této věci můžeme závidět!

Chceme míti aspoň nějaký podíl na jejich závidění hodných zásluhách? Pomáhejme jim, jak je nám jenom možno, peněžitou podporou, odebírejme a čtěme jejich časopisy: Echo z Afriky, Černošek, Věstník díla šíření víry, Říše Boží.

O křesťanských misionářích platí, co praví svatý Jan Zlatoústý o apoštolech: „Kristus vyslal apoštoly, jako slunce vysílá své paprsky, jako oheň roztrušuje jiskry, jako růže vydává libou vůni, aby se v jejich ctnostech poznala Kristova moc, jako v paprscích se zjevuje slunce, jako v jiskrách se spatřuje oheň, jako se ve vůni poznává růže. Neboť kdo by nechválil Pána v jeho dokonalosti, když vidí, jak jsou dokonali jeho učeníci."

DANIEL PŘEDPOVÍDÁ, KDY PŘIJDE MESIÁŠ A ŘÍŠE JEHO.

Daniel vyznává hříchy svého národa — Prosí za vysvobození — Zjevuje se mu archanděl Gabriel — Oznamuje, že za sedmdesát sedmiletí (týdnů) přijde Vykupitel a spasí svět svou smrtí.

Obrátil jsem tvář svou k Pánu Bohu svému modle se a pokorně prose v postech, v žínici a popelu. Modlil jsem se k Hospodinu, Bohu svému, a vyznávaje řekl jsem: „Prosím, Pane, Bože veliký a hrozný, šetřící smlouvy a prokazující milost těm, kteří tě milují a setří přikázů tvých!

Zhřešili jsme, nepravost jsme činili, bezbožnost jsme páchali, odpadli jsme, uchýlili jsme se od tvých přikázů a od tvých ustanovení.

Neposlouchali jsme služů tvých, proroků, kteří mluvili tvým jménem králům našim, knížatům našim, otcům našim i všemu lidu země.

Tobě, Pane, sluší přiznati spravedlnost, nám pak přísluší hanbiti se v tváři, jako jsou dnes skutečně zahanbeni muži judští, obyvatelé jerusalemští a všecek Israel, ti, kteří blízko jsou i ti, kteří daleko jsou ve všech zemích, do kterých jsi je vyvrhl pro nepravosti jejich, jimiž hřešili proti tobě.

Hospodine, nám přísluší hanbiti se v tváři, králům našim, knížatům našim a otcům našim, kteří zhřešili. Ale u tebe, Pána Boha našeho, milosrdenství a slitování jest.

Neboť odpadli jsme od tebe a neposlechli jsme hlasu Hospodina, Boha našeho, bychom chodili v zákoně jeho, jejž dal nám skrze služby své, proroky. Všichni Israelité přestoupili tvůj zákon a uchýlili se, aby neslyšeli hlasu tvého.

I vylila se na nás kletba a zaklínání, jak jest psáno v knize Mojžíše, služebníka Božího, neboť jsme zhřešili proti němu.

Splnil své řeči, jimiž hrozil nám a knížatům našim, kteří nám panovali, že na nás uvede velikou pohromu, jaké nikdy nebylo pode vším nebem, jak se stalo v Jerusalemě. Jak psáno jest v zákoně Mojžíšově, všecko to zlé přišlo na nás.

A nesnažili jsme se uprosit tebe, Hospodine, náš Bože, abychom se byli navrátili od svých nepravostí a myslili na tvou věrnost. Pamatoval Hospodin na pohromu a uvedl ji na nás, jeť spravedlivý Hospodin, Bůh náš ve všech skutcích svých, jež učinil, neboť jsme neposlechli hlasu jeho. Dan. 9.

* * *

A nyní, Pane, Bože náš, který jsi vyvedl národ svůj z Egypta rukou silnou a učinil sobě jméno, jaké dnes ještě jest, hřešili jsme, nepravost jsme činili.

Pane, podle veškeré lásky tvé ke spravedlnosti odvrať se, prosím, přísný hněv tvůj od města tvého Jerusalema, od tvé

svaté hory. Neboť pro hříchy naše a pro nepravosti otců našich Jerusalem a tvůj národ v pohaně jest u všech vůkol nás.

Nyní však vyslyš, Bože náš, modlitbu služebníka svého a prosby jeho. Vyjasni tvář svou nad svou svatyní, jež zpuštěna jest, pro sebe samého, Pána.

Nakloň, Bože můj, ucho své a slyš, otevři své oči a viz, že zpuštěni jsme my i město, jež má tvé jméno. Neboť prostíráme prosby své před tebou nedůvěřujíce se ve spravedlivé skutky své, ale v milosrdenství tvá mnohá.

Slyš, Pane, usmiř se, Pane, viz a neprodleně čiň, neprodlévej pro sebe samého, Bože můj, máť jméno tvé město i národ tvůj!" Dan. 9., 15.

* * *

Když jsem ještě mluvil a modlil se, vyznávaje hříchy své i hříchy lidu svého israelského, a prostíraje prosby své před obličejem Boha svého, pro svatou horu Boha svého, když jsem ještě mluvil na modlitbě:

aj — muž Gabriel, jejž jsem byl viděl v předchozím vidění, rychle příletěv dotekl se mne v dobu večerní oběti, poučil mne, mluvě se mnou řekl:

„Danieli, nyní jsem vyšel, abych tě poučil, abys rozumněl. Na počátku proseb tvých vyšel výrok, a já jsem přišel, abych ti jej oznámil, neboť miláček jsi. Ty tedy pozoruj řeč, a rozumnej vidění! Sedmdesát týdnů je stanoveno tvému národu a svatému městu tvému, aby zamezena byla neřest, aby konec vzal hřích, a zahlazena byla nepravost, aby přivedena byla věčná spravedlnost, aby se splnilo vidění i proroctví, aby pomazán byl svatý svatých. Věz tedy a pozoruj:

Od vyjití výroku, aby zase vystavěn byl Jerusalem, až do pomazaného knížete, bude sedm týdnů a šedesát dva týdny, a zase vystavěna bude ulice a zdi za tísnivých časů. A po těch šedesáti dvou týdnech zabit bude pomazaný a nebude jeho lid, který ho zapře. A město i svatyni rozmete národ s knížetem, který přijde. Konec jeho, zkáza a po válce uložené zpuštění. Utvrdí pak smlouvu s mnohým v jednom týdnu a v polovici toho týdne přestane obět krvavá i nekrvavá. Ve chrámě bude ohavnost zpuštění, a až do skonání a konce potrvá to zpuštění. Dan. 9., 20.

Úzkost a touha Danielova.

Jako kdysi Mojžíš vyznával Bohu hříchy svého národa a dovolával se horoucně milosrdenství Božího pro Israele, podobně činil i Daniel. Ze slov Danielových dýše hluboká úcta k Pánu Bohu, tolikerým nevděkem uraženému, ale zároveň i nezlomná důvěra, že národu vyvolenému se opět otevře náruč lásky Boží.

V Danielově modlitbě tají se úzkost, aby snad Bůh pro nehodnost národa israelského nezměnil a neodvolal svůj slib o příštím Vykupiteli. Ze srdce Danielova vznáší se k nebi nedočkavá touha poznati čas, kdy Vykupitel na svět přijde. A opravdu, Bůh vyslyšel pokornou a vroucí prosbu Danielovu. Prostřednictvím archanděla Gabriela dostalo se Danielovi ujištění, že je miláčkem Božím, že v jeho národě už v dohledné době dojdou konečně splnění vidění a proroctví a bude pomazán Svatý svatých.

Smysl čísel.

Zajímavé jest časové udání naznačené archandělem: „Od vyjití výroku, aby zase vystavěn byl Jerusalem, až do Pomazaného Knížete, bude sedm týdnů a šedesát dva týdny." Výrok, aby zase byl Jerusalem vystavěn vyšel sedmého roku vlády krále Artaxerxa Dlouhorukého (podle aramských papyrů, nalezených v Assuaně) to jest roku 458. př. Kr. P. Ovšem i král Cyrus dovolil židům stavět r. 538, ale pouze chrám nikoliv hradby. Proroctví Danielovo však má na zřeteli královský výnos, kterým se Židům dovoluje stavěti celé město. Nutno tedy počítati od shora uvedeného výnosu krále Artaxerxa.

Týdnem jest v proroctví míněno sedmiletí. Takových sedmiletí do vykonání spásy Vykupitelem uplyne sedmdesát. Cili sedm týdnů a šedesát dva týdny uplynou a tenkrát v první polovici sedmdesátého týdne Vykupitel utvrdí svou smlouvu s lidmi, bude zabit a v polovici tohoto sedmdesátého sedmiletí přestane starozákonní obět krvavá i nekrvavá. Pak zkázou Jerusalema nastane v nepotřebném chrámě ohavnost zpuštění, která už potrvá až do konce.

Počítáme-li, jak naznačeno, a rok vyjití výroku 458 odečítáme od (69 × 7 let a pak ještě půl sedmiletí t. j. 4 roky, tedy celkem) 487 roků, dostaneme 30. rok našeho letopočtu, kdy podle vědy dějepisné Kristus Pán byl ukřižován, vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa a seslal Ducha svatého.

Tehdy bude nahražen nástin světlem, předobraz skutečností.

Třicátým rokem našeho letopočtu přestal platiti dočasný zákon Mojžíšský a nabyl platnosti věčný zákon Ježíše Krista. Starozákonní oběti krvavé i nekrvavé naznačovaly užitky budoucí oběti novozákonní. Zvláště obětování beránka velikonočního bylo předobrazem, jak vykonána bude jednou oběť Nejsvětějšího Beránka za spásu lidstva. Všecky oběti a obřady Starého Zákona v uvedeném a Danielem předpověděném roce pozbyly svojí ceny. Stín nahražen byl světlem, předobrazy skutečností.

Pokračování

DR. ALFRED FUCHS:

NOVINÁŘ

(PSÁNO ROKU 1924)

(Pokračování z min. čísla.)

Myslím, že tento zjev souvisí se slovanským smyslem pro konkrétnost. Tím se dostáváme k dalšímu elementu, určujícímu sloh novinový. Jest to národnost a rasa. Dr. Hoch ve své knize "Noviny" ukazuje názorně, že francouzské listy jsou duchaplné a literární, ale často informačně nespolehlivé, naproti tomu říšsko-německé listy jsou suchopárné, ale důkladné, ještě důkladnější jsou listy anglické; americký tisk je sensační, až cynický, jak o tom uvádí např. doklady Löbl, a že zkrátka každý tisk nese pečeť individuality svého národa.

V této souvislosti jest třeba říci také několik slov o novinářském jazyce, jemuž věnoval před několika lety v "Přehledu" obsáhlou studii dr. Gustav Winter (Winter: Novinářský jazyk. Přehled 1912). Podle této studie jest charakteristickým znakem novinářského jazyka ta okolnost, že stojí mezi jazykem knižním a jazykem mluveným. Noviny to jsou, které lecjaký vulgarism učiní literárním výrazem (např. "ket'as" apod.), na druhé straně však právě v novinách se zachovávaly často některé čistě literární výrazy, které vymizely z řeči knižní. Typickým takovým slovem je "ditko" a "vojin". V knihách se píše o dětech a lid také mluví vždy o dětech, ale novinářské výzvy píší vždy o "dítkách", "Přispějte našim dítkám!" Kdysi to slovo bylo knižní, dnes je pouze slovem novinovým. Takové je i slovo "vojín". Noviny znají ještě "statečné vojiny", ač lid i literatura zná dávno vojáky. Podobně i "sličná" dívka vymizela z literatury i knih, ale nabyla občanského práva v novinách. Psychologické vysvětlení pro tento zajímavý a i v jiných jazycích často pozorovaný zjev je podle mého názoru asi v tom, že novinář, čím více je ve styku se všedním dnem a jeho nezbytnou vulgárností, tím usilovněji snaží se zachovati si mluvu vzdělanou a literární. Z této pololiterárnosti novin pak vyplývá na konec, že se často vyjadřují literárněji, než literatura sama. Dále pak jest nutno uvážiti, že v každé činnosti pravidelně prováděné, se jistá rčení ustálí, se vytvoří jistý šimí, který se pak dědí. Tím dochází k paradoxnímu zjevu, že noviny, tento orgán denní aktuality, stávají se přechovateli jazykových archaismů, působící na čtenáře často tak, jako starobylá hlavička takové "Vossische Zeitung". Konservativism z překotnosti denního spěchu! Velmi mnoho působí na sloh novinářů pověstný žurnalistický chvat. Služba novinářů vyžaduje velmi mnoho stylistické pohotovosti. Často je nutno pracovati za rachotu rotaček, kdy bere učedník z tiskárny člověku rukopis z ruky ještě mokrý. Ale buďme k sobě upřímní a řekněme si, že jest to situace přece jenom vyjimečná a přiznejme, že často svádíme na novinářský chvat vlastní ledabylost. Velmi mnoho byl speciálně český novinářský jazyk kažen dlouholetým překládáním z německých zpráv korespondenční kanceláře a zamořen germanismy. Zejména strategická terminologie válečná došla po této stránce často zaslouženého posměchu. Lze ovšem velmi snadno pochopiti, že český novinář za války neměl nikterak etižádosti, aby razil válečnou terminologii a že s nechutí otiskoval, co otiskovati musil. Že se ovšem i po válce vytvořila řada protivných germanismu, toho již není možno tak snadno omluviti. Jako příklad uvádím hrozné "odbourávání" — "Abbau". Odbourávají se ceny, nezaměstnanost atd., a nikdo již pomalu necítí nelogičnost a nečeskost této ošklivé fráze.

Nebezpečenstvím novinářského slohu jest konečně hyperbola. "Hnusná zrada", "otrávené šípy", "slizké bahno mravní" atd. se jen tak hemží v našich večernicích. V tom jest veliké nebezpečenství pro novináře samotného, neboť i tím jeho pero otupí. Novinář pracující stále s hyperbolou ztrácí nakonec smysl pro odstíny, jako zpěvák, jenž stále zpívá fortissimo. Jeho čtenář pak podobá se člověku, který jest zvyklý, že se mu stále houká do uší. Otupí prostě a stane se nedoslýchavým a nedůvěřivým i při největším křiku. Platí tu stará bajka o pastýři, který křičel tak dlouho ze žertu, že jde vlk, až mu již nikdo nevěřil, když vlk doopravdy přišel a zadávil jej. Totéž platí o typografické úpravě novin, jež striktně sice nepatří do pojednání o novinářském slohu, ale i ona zvyšuje často hyperboličnost novinářského líčení. Jsou novináři, kteří se domnívají, že by jejich list nebyl dosti pěkný, kdyby nebyl vpřed ornamentován zprávou vytištěnou přes celou stránku

(Pokračování)

NEVEZMEŠ NADARMO.

(Pokračování ze str. 4)

Itálii, také ve Španělsku, Francii, Německu; ale i naše kraje nejsou pozadu. I když často omlouvá od hříchu nedostačující uvědomění nebo špatný příklad starších lidí, kteří kleji i před dětmi, a tím je učí tomu ošklivému zvyku. Vybízel jsem vždy, aby věřící hleděli zaměnit ošklivou kletbu za nějaké jiné úsloví, tak např. Herr Gott za "herdek". Dále aby si odvykli vůbec v návalu zlosti vyslovovat jméno Boží. A když už jim vyběhla kletba z úst, pak si vždy třeba uložit přiměřené pokání. A mělo to dobré výsledky.

Bylo by ovšem upřílišené, kdyhychom hledali za každou kletbou a vyslovením jména Božího vědomou a dobrovolnou urážku Boha a označovali kletbu v každém případě za těžký hřích. Jak mnohdy ten, kdo kleje, málo odpovídá za svůj výrok v návalu zlosti či rozčilení vyslovený, svědčí tento skutečný příběh: V neděli ráno na venkově posílali rodiče svého synka na druhou mši svatou, zvanou v tamním kraji "velkou". Sami byli na ranních bohoslužbách. Synek, jinak hodný, se pomalu oblékal. A tu otec — jinak hluboce věřící hospodář — vzkřikl: "Mordje, kluku darebná, deš už do chrámu Páně!" Slyšel jsem to na vlastní uši.

Josef Kubalík.

GRANATY
Z ČESKOSLOVENSKA

MACH Importers
3720 West 26th Str.

"Paní Marino, tuhle přední vlnu mi prosím Vás, předělejte."
"Mileráda, ale proč? Vždyť Vám tolik slouží!"
"Naše sousedka má teď tentýž účes a manžel ji začíná zdravit..."
Gu.4-1118
MARINA'S
BEAUTY SALON
Home of the finest permanent waving

Visit Marina's new salon – formerly at 26th St & Hamlin.
6234 Cermak Rd. Berwyn, Ill.

DOPISY našich čtenářů

SAN ANTONIO, FLORIDA.

P. b. J. K.

Vážená redakce, milí čtenáři.

Bylo to 13. října 1972, kdy v malém útulném domku, stojícím za kostelem Svatého Kříže, v East Bernard v Texasu, se ozval hlas z nebeských výšin: "Služebníče věrný, dobrý, vejdi v radost Pána svého." Monsignor Josef Kunc, rodák z Rychnovska v Československu, trpěl na smrtelné posteli. Ještě jednou se s úsměvem podíval na svou rodnou sestru, ctihodnou sestřičku Josefinu. Poslední obejmutí, poslední požehnání své sestřičce, a duše Monsignora Josefa Kunce, poslušného hlasu svého Stvořitele, se odebírá do nebeské slávy, aby přijmula z rukou Boha-Stvořitele odměnu.

Monsignor Josef Kunc zasvětil celý svůj život Bohu, svaté Církvi a hlásání svatého Evangelia Ježíše Krista. Byl to vzorný kněz. Jeho srdce bylo naplněno tou největší oddaností kněžskému stavu a tou nejobětavější láskou ke každému bližnímu.

Monsignor Josef Kunc se narodil 21. listopadu 1882 v Kvasnicích u Solnice ve Východních Čechách, jako nejstarší ze sedmi dítek. Jeho rodiče vlastnili hospodářství. Když vychodil obecnou školu v Kvasnicích, studoval dále na gymnasiu v Rychnově nad Kněžnou. Roku 1903 složil maturitní zkoušku. Jeho celá rodina byla velice zbožná, a tak mladý maturant Josef poslechnul volání státu se knězem. Studia bohoslovecká konal v semináři v Hradci Králové a v Litoměřicích. Na výzvu generálního vikáře Galvestonské diecése, který byl tehdy návštěvou v Evropě, přihlásil se pro duchovní správu mezi krajany v Americe, a už v r. 1905 odjíždí s panem vikářem do Galvestonu (já se toho roku teprve narodil). V semináři La Porte dokončil bohoslovecká studia a byl v Galvestonu před vánocemi v roce 1907 vysvěcen na kněze. Hned po vysvěcení byl poslán jako farář do Galdwel-Texas. Dojížděl vypomáhat do Frenštátu, Mound Prairie a do Dime Boxu. Později dojížděl vypomáhat do Somerville, kde jeho přičiněním byl vystaven kostelík, zasvěcený svaté Anně. Když působil v Dime Boxu, zasloužil se o to, že tam byl postaven kostel, zasvěcený svatému Josefu. V době politických nepokojů odejel z Caldwel do Pennsylvanie, kde působil v diecési Pittsburgské ve dvou slovenských osadách v Leechburgu a New Castlu. Tehdejší biskup Galvestonský Kristof Edward Byrne jej ale povolal zpět do své diecéce a ustanovil jej farářem v East Bernardu.

Duchovní správu osady v East Bernard převzal z rukou dp. Václava Demla, dne 11. září 1921. Byl opravdovým požehnáním, a duchovním otcem celého East Bernardu. Za jeho působení byly postaveny všechny osadní budovy, sloužící duchovním a výchovným účelům. Přičinil se s pomocí osadníků, že byl postaven nový krásný kostel, zasvěcený svatému Kříži. Byla postavena nová škola a obytný dům pro ctihodné sestřičky učitelky. Provedl rozšíření hřbitova, v jehož středu stojí nádherný kříž, před nímž je dnes hrob, ve kterém odpočívá tělo Monsignora Kunce. Jeho činnost byla bohatá a úrodná, jak po stránce duchovní, tak i po stránce sociální a literární. Psával do Katolíka, Našince, Nového Domova a jiných krajanských časopisů. Byl členem školního výboru veřejné školy, na niž se vyučovalo češtině. Pan biskup jej také ustanovil ředitelem a pokladníkem všech sbírek v diecési pro "Dílo šíření svaté víry". Byl hlavním činitelem pro postavení pomníku dp. Josefu Chromčíkovi ve Fayetteville. V roce 1912 vykonal návštěvu svých rodičů v Kvasnicích a přivezl s sebou bratra a sestřičku. Bratr Karel, dnes již zemřelý, byl farářem v Crosby v Texasu. Jeho sestra Josefina se stala řeholnicí v Shinerském klášteře a často si s ní dopisuji.

Monsignor Josef Kunc též ve Svatém roku navštívil Svatou zemi, aby se poklonil na svatých místech, kde se narodil náš drahý Spasitel. V této družině byl též pozdější kardinál Josef Kašpar, arcibiskup pražský.

Sám jsem na pozvání Monsignora navštívil East Bernard v roce 1972, a to dva měsíce před jeho smrtí. Nikdy nezapomenu na tohoto, možno říci, svatého muže, z jehož očí sálala láska ke všemu, co Bůh stvořil. Nikdy nezapomenu na pohoštění jeho sestřičky Josefiny a rodiny Kubalové. Byl to člověk, který pomáhal každému potřebnému. Dovedl potěšiti nejen slovem, ale dovedl podati kus chleba hladovému. Monsignor Josef Kunc byl nejen věrný služebník Boží, ale byl též přítelem každému člověku. Již čtyři roky odpočívá na hřbitově ve stínu svatého Kříže na hřbitově v East Bernard, ale v myšli svých spolukrajanů bude žít věčně. Na památku našeho dobrodince, si dovoluji připsati malou básničku na jeho nehynoucí památku:

* * *

Znám to tiché místo ve stínu kříže,
kde vládne věčný klid a mír,
tam daleko od rodné země
odpočívá křesťanský bohatýr.

Na čestné stráži stromy stojí,
a kolem ticho vládne tak,
jen tesknou dumku po domově,
sem přilétává zpívat pták.

Někdy včelka v sedmikrásce
nad hrobem tiše zabzučí;
spi klidně, drahý Monsignore,
země americká tě chová v náruči.

* * *

Vážená redakce, milí čtenáři, končím tuto vzpomínku na drahého Monsignora Josefa Kunce. Byl to opravdový a věrný sluha Boží. Prosím o modlitby za staré a nemocné, a prosím též o modlitby za moji manželku a maminku Terezičku. Všechny vás pozdravuji. Bůh vám všem žehnej. Moje manželka je ještě stále v nemocnici, kde ji Františk a Eliška denně navštěvují. Naděje na uzdravení není. Bůh vám všem žehnej!

Karel Pekárek.

BALTIMORE, MD.

Vážená redakce, milí čtenáři.

Zde v Harford County, Maryland, bývalý český mlékařský farmář, oslavil své 88leté narozeniny v kruhu své rodiny a rodinných přátel. Pan Anton Louč je též odběratelem Hlasu Národa. Jeho jméno se čte anglicky Louch, aby to znělo česky a není to tak zkroucené zdejšími lidmi. Přejeme panu Louch mnoho zdraví a dlouhá léta.

Osada sv. Václava zde v Baltimore obdržela ještě jednoho kněze v důstp. Al Sieradskim C. SS. R., na kterého se osadníci velice těšili, jak v bulletinu stojí: "Welcome aboard, Father!" Dále radostná zpráva: Důstp. Václav Kolář C. SS. R. slavil své 87 leté narozeniny svého mládí, ve středu dne 29. srpna při koncelebrované mši sv. v kostele sv. Václava za účasti všech osadníků a známých. Kostel byl přeplněn. Modlitbami za jeho stálé zdraví mu všichni děkovali za jeho neúnavnou práci a chůzi. Důstp. Kolář se totiž nerad vozí, raději koná své návštěvy nemocných pěšky. Má velmi zdravé nohy a plíce, a též jeho upřímné srdce "dobře klape". To vše mu slouží v jeho neúnavné práci pro osadníky na vinici Páně. Pisatel těchto řádků též přeje důstp. vše nejlepší se sokolským "Zdař Bůh!" a jen dále kupředu!

V srpnu zde zemřel po krátké nemoci známý pan Josef Prucha, který se velice těšil se svojí manželkou Marií (roz. Petr) na primici svého syna, jenž má být už příštího roku vysvěcen na kněze. Bohužel, nedočkal se toho. Pán Bůh usoudil jinak. Přejem zemřelému lehké odpočinutí v pokoji a celé rodině vyprošujeme a přejeme vše nejlepší od Pána Boha v této době zármutku. Staré pořekadlo zní: Naštěstí nechodí po horách, ale po lidech. Letos 6. září na Labor Day osada sv. Václava pořádala svůj roční výlet na Conrad's "Ruth Villa shore". Toto jest velmi rozsáhlé místo, zarostlé vysokými košatými stromy, je tam i hodně květinových keřů s hustým travnatým pozemkem a k tomu též s koupací pláží vodního zálivu. V letní době zde neschází ničeho; hudba českých a anglických písní pro tančící hrála z pásek bez přestání. Byl jsem též přítomen. Dcera Alma Louch a dcera Helen Mach mě přivezly s sebou v jejich káře. Byl jsem jim za to povděčen, protože jsem se sešel s přáteli z mých mladších let. Pan Richard Lidinský a jeho syn důstp. Lidinský, dále Mike Pinkas, 90 roku svého mládí. Řekl, že příštího roku hodlá navštívit své rodiče v Československu. Přeji mu, aby se vše vydařilo k jeho radosti a spokojenosti. Dále mi stiskli ruce Frank Túma, Frank Viták, Joe Vojík, Louis Šlechta a celá řada známých krajanek. V našem bulletinu z 12. září stojí: "Vzácný obraz Panny Marie Ustavičné Pomoci, který byl přenesen s velikou slávou do Osady sv. Václava, po 105 letech je uctíván v St.

Oblastní výbor
ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ
v Chicagu, Ill.

oslaví

V NEDĚLI DNE 24. ŘÍJNA 1976

200. VÝROČÍ SPOJENÝCH STÁTŮ AMERICKÝCH
a
ČS. 28. ŘÍJEN, ZALOŽENÍ ČESKOSLOVENSKÉ REPUBLIKY,

SLAVNOSTNÍM ODPOLEDNÍM KONCERTEM
CHICAGO CHAMBER ORCHESTRA ASSOCIATION

v Morton West High School Auditorium
ve 3 hod. odpoledne

PROGRAM:

Richard Bales	Hudba Americké revoluce
Jiří Benda	Symfonie v C-dur
Antonín Dvořák	Nokturno v B-dur
František Túma	Partita v D-moll
Karel Husa	Čtyři malé skladby
Josef Suk	Meditace na staročeský chorál, op. 35
W. A. Mozart	Klavírní koncert č. 14, op. 449

sólistka: Lydia Smutný Štěrba

OTTO PEJSA,
proprietor

Zavítáte-li do Chicaga, do bývalé "České Kalifornie", a zmocní-li se Vás touha uvidět ještě jednou, jak tomu bývalo za starých časů, zajděte si na oběd či večeři do

NEW
LITTLE BOHEMIA

OTTO'S RESTAURANT and COCKTAIL LOUNGE

American & Continental Cuisine

2700 S. CHRISTIANA AVE.
CHICAGO, ILLINOIS 60623
Phones: 277-0872; 762-9537

Zavřeno v pondělí

Phone: 484-9798

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry

6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402

Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

James a St. John Parish, bude zase navrácen 24. září do této samé osady. Tamnější osadníci se úředně navrátí zpět do jejich kostela 26. září. Bude tam toho dne koncelebrovaná mše svatá ve 12. hodin v poledne za přítomnosti osadních kněží a arcibiskupa Bordersa města Baltimore.

S přátelským pozdravem na čtěnou redakci, odběratele a čtoucí Hlasu Národa, který nám dělá radost, jsem Váš

Frank J. Chyba.

Zdař Bůh!

Hermína Ondrušová

BERWYN, ILL.:

Všem našim čtenářům dobře známá majitelka obchodního domu Ondruš a syn 6533 W. Čermákova třída v Berwynu, u jehož výkladních skříní se každý kolemjdoucí rád zastaví, a když vidí, co mají u Ondrušů zase nového, nedá mu to, vejde dovnitř, kde je ochotně a dobře anglicky nebo česky obsloužen, nám píše:

Čtěná redakce a milí čtenáři, uveřejněte laskavě tento dopis:

Obchodníci z Cicera a Berwynu vás všechny srdečně zvou na **"Houby Festival"**, který pořádají tuto neděli 10. října. Průvod začne v 1 hodinu odpoledne. Naproti našemu obchodu na pozemku Fidelity Bank, mezi East Ave. a Scouville Ave., bude mít Ústředna moravských spolků svůj stánek, kde budou servírovat párky, kávu a smažit šišky.

V neděli 26. září jsem byla na jejich Moravském dni, který měli letos poprvé v Union Hall č. 115 v County side, Illinois a který se jim opravdu vydařil za účasti autobusových zájezdů "přespolních".

Taky chci připomenout, že 2. listopadu, až půjdeme k volbám, musíme volit naše lidi. O úřad okresního soudce v Cook County se uchází náš člověk **Jim Chrástka**. Jim Chrástka je známý právník a je prosekutorem ve Stickney, kde se také narodil. Jim pochází z české rodiny. Jeho zemřelý otec byl dobrým Čechem a jeho maminka Klára vždy navštěvovala všechny české a moravské podniky. Jim je čestný a poctivý, mluví naši řeči a bude správným soudcem. Každý ho má rád pro jeho ochotu a dobročinnost a snahu každému pomoci — bez rozdílu, ke které politické straně patří.

Můj manžel Martin je Moravan z Lipova. Já byla vyškolená v Praze a v severních Čechách, takže vidíte, že jsme pravá krajanská rodina, hlásící se hrdě k naším národním tradicím naší staré vlasti a přitom máme upřímně rádi naši svobodnou Ameriku. Proto mě snad tak dojaly ty naše tance, které jsem viděla tančit na Moravském dnu, o kterém jsem se vám hned ze začátku zmínila. A ty naše kroje — radost na ně pohledět! A ta drobotina, když tančí, člověk chvilkami se usmívá a pak zas má slzy v očích.

S upřímnými pozdravy vám všem

Vaše Hermína Ondrušová

Za velkodušný příspěvek na tisk upřímné staročeské zaplať Pán Bůh. S přáním hojnosti zdraví

Fr. Vojtěch

LITTLE NECH, N.Y.:

Čtěná redakce a vážení čtenáři!

Předem mého dopisu přijměte od nás z New Yorku srdečný pozdrav a milou vzpomínku na všechny krajany, roztroušené po celé Americe a po všech světadílech.

Podzimní čas nám přináší vzpomínky na starý kraj a na ta naše bývalá posvícení. Ach, to jsou vzpomínky na to naše malebné Posázaví s našimi Chaběřicemi, kde v neděli muzika pana Březiny spustila:

"O posvícení všecko to voní
tak jako v hapatice!
A každá dáma, má svého
pána,
v kole se s ním točí, atd.

Při této písničce se veselo výskalo a dupalo. Třebaže naše vesnička měla jenom něco přes 50 čísel, obě hospody byly nabité, až do bílého rána. V pondělí zase v jedné hospodě, a o druhé neděli bylo — jak jsme říkávali — "mladé posvícení". To bylo dokončení našeho posvícení z minulé neděle, ale když se to stalo, jako tento rok, že svátek sv. Václava přišel na úterý, tak muzikanti zůstali, aby ještě vyhrávali na sv. Václava našim Václavům. Vy, kteří snad budete číst moje psaní, jistě máte podobné vzpomínky, ale dnes zavítejte k nám domů aspoň v myšlence, jak tomu bývalo a snad ještě i někde je. V útulných domečkách, naši drazí bratři a sestry, zasedávali s jejich rodinami ke stolu, požehnali se, poděkovali našemu nebeskému Otci za všecky ty dary, které nám každým rokem rozdělil.

Snad neuškodí, když se zmíním o té naší polévce s játrovými knedlíčky a pak o pěkně pečené, doma vykrmené huse. Jak se říkalo, to si každý vymastil prsa na zimu, aby nenachladnul, a pak to zapil dobrým českým pivem.

Ale i my zde v Americe oslavujeme vedle amerického Dne díkůvzdání i to naše posvícení, neboli hody v sobotu v Miniola, v Perlig Hall, kde se budou oslavovat Labské hody, na kterých bude hrát všem známá kapela Tony Daniela. Budou se podávat teplá jídla a o zábavu se postará zábavní výbor k uspokojení každého. Dne 7. listopadu budou se odbývat v new yorské Astorii u krajanské skupiny od Panny Marie Karmelské "Martinské hody" pod vedením našeho milovaného Otce dp. Aloise Vyoralа. Tento skromný, ale ohromný služebník na vinici Páně zaručuje Vám pěkné pobavení mezi našimi českými i slovenskými krajany. Má mezi nás zase přijet náš dobrý pastýř, dp. biskup Jan Mořskovský z Texasu. Moc se na něho těšíme. O dobré jídlo a obsluhu se postaraji naše roztomilé kuchařky a Smrčkova hospoda vám dopomůže k dobré náladě. K tanci bude vyhrávat dobrá krajanská hudba. Přijďte všichni bez rozdílu! Nehleďte, jestli jest to české, moravské a nebo jen slovenské; všichni jsme bratři! Jestli někdo je uhozený holí a nebo palicí! bolest je ta samá! Když chlapec praví děvčeti, já Tě miluji, anebo: já Tě lubim, má to ten samý význam. Proto nečekejme až na zítra! Proto na shledanou 7. listopadu na Martinských hodech, kde si dohromady zazpíváme!

Drahá redakce, zasílám Vám šek $15 na předplatné od p. Ida Spíšek. Paní Spíšková jest jedna z našich obětavých pracovnic. Roztomilá p. Ida je vždy připravená přiložit pomocnou ruku všude, kde je třeba. Na jedné straně Bůh na ni poslal těžký křížek, a zase na druhé straně ji obdařil dobrým a hezkým synem Milanem. Milan studuje na vysoké škole Loyola v N.Y. a obdržel scholarship. Kdo ji známe, všichni jim, jak mamince, tak i synovi, přejeme vše nejlepší, s plným zdravím a Božím požehnáním.

Modleme se za naše nemocné, zvláště za p. Pagáče, pi. Shror, sl. Rose Kříž a p. Štěpána Chmelu.

Se srdečným pozdravem na naše krajany v každém koutku Ameriky a na shledanou na našem posvícení — hodech!

Zůstávám Váš "Sázavan"

František Kubelka

TORRINGTON, WYO.:

Čtěná redakce Hlasu Národa!

Ještě jsem nikdy v životě nepsal do žádných našich novin, až dnes, kdy vám musím nechat vědět, že moje milovaná žena Apolena Rutar, rozená Strachota z Hroznové Lhoty, zemřela. Bylo to v červnu tohoto roku a ještě jsem se z toho smutku nedostal.

Odebírali jsme Katolík od roku 1919 a teď Hlas Národa, který se nám velice líbí. Jelikož si moje žena s mnoha čtenáři, známými a přáteli dopisovala, s nimiž se seznámila na poutích v Lurdech, v Římě a v Československu v roce 1958. Jelikož mnoho jich odebírá Hlas Národa, tímto způsobem se dovědí o jejím úmrtí, a já jim to nebudu muset oznamovat zvlášť. Jen by to člověka vždy znovu bolelo.

Také vám musím napsat, že jsme měli dobrou úrodu máku. Pan Jan Kučera z Oregon, Ohio si už nějaký objednal a zároveň mě poslal 5 dol. na mše svaté za moji manželku. Jsem mu velice povděčen a kéž Pán Bůh mu tu jeho dobrotu odplatí. Teď si spolu dopisujeme, a já jsem tomu velice rád, že jsem potkal krajana mé drahé Apoleny, který se zajímá o její rodný kraj. Také mě se líbilo v Hroznové Lhotě a okolí, obzvláště u sv. Antoníčka, kde jsme byli na pouti a poznal jsem tamní lid. Já jsem rozen u Brna, okres Rosice.

Nevím, zdali to po mně přečtete. Jsem Váš věrný odběratel

Rudolph Rutar

Zasílám check na $5.00.

Milý pane Rutar,

přijměte projev naší upřímné křesťanské soustrasti v tom Vašem smutku nad ztrátou Vaší dobré a milované ženy. Už jen to, že její odchod na věčnost Vám vrátil do ruky pero, abyste našim čtenářům a Vašim známým o tom napsal — poprvé v životě do novin — dokazuje, jak jste se měli rádi. Pán Bůh Vás potěš a děkujeme Vám za Váš dar na tisk. Zase nám někdy napište o svém životě, když Vám teď v zimě bude dlouhá chvíle.

S pozdravem Fr. Vojtěch

Krajanský Cleveland důstojně oslavil národního patrona

Dokud americká větev Čechů a Slováků měla skoro 1 milión lidí, mluvících mateřskou řečí (z první a druhé generace), býval slaven svátek sv. Václava v mnohých krajanských střediscích. Vždyť čeští přistěhovalci v Americe vystavěli — jak uvádí prof. dr. Fr. Dvorník — 60 chrámů k poctě sv. Václava. V posledních desetiletích je to Cleveland, který z celé Ameriky nejokázaleji slaví památku patrona země české. — Těm, kteří o to pečují, budiž vysloveno uznání a dík.

Letošní svatováclavská oslava v Clevelandu se konala v neděli 26. září v osadě sv. Rodiny na 121. vých. ulici, kde je farářem Father George L. Vituj. Lesk letošní oslavy na počátku pokazil hustý vytrvalý déšť, takže odpadl obvyklý průvod krojovaných spolků, jimž měla hrát do kroku hudba vyšší benediktinské školy.

Svatováclavská mše započala o 12. hodině polední. Z hlavního oltáře na nás shlížela ozářená socha sv. Václava, věrná kopie Pařížovy sochy ze Svatováclavské kaple nad hrobem světcovým. (Sochu pro chrám pořídil před lety býv. farář osady dp. Clarence Liederbach). Hlavními celebranty mše sv. byli: clevelandský světicí biskup Gilbert Sheldon, býv. sídelní biskup clevelandský Clarence Issenman a Jerome Koval, O.S.B., opat slovenského benediktinského opatství sv. Ondřeje. Spolucelebrovali faráři zdejších českých farností: Panny Marie Lurdské, sv. Prokopa, sv. Jana Nep., sv. Rodiny a sv. Václava — dále vdp. ThDr. Felix Mikula z katedrály sv. Jana a několik dalších kněží.

Kázal biskup G. Sheldon. Dal nám za příklad pro náš každodenní život křesťanskou opravdovost a zbožnost sv. Václava. Připomenul, že svět vždy viděl své nepřátele v těch (a bál se jich), kteří skutečně žili a jednali dle zásad Kristových. Bylo to ve starém Římě — bylo to i zde v Americe, když s proudem přistěhovalců se sem začli ve velkém počtu stěhovat katolíci. Bylo tomu tak i ve vlasti Václavově za jeho života (žel, že i dnes!). — Při bohoslužbách zpíval latinsky, anglicky a česky osadní chrámový sbor.

Odpoledne o 2. hodině v auditoriu osadní školy se konal slavnostní banket. Sál byl zcela zaplněn — mezi hostmi jsme viděli kongresníka Karla Vaníka, několik členů městské rady a vícero soudců. Při banketu byl faráři dp. Vitujovi předán diplom uznání od městské rady clevelandské. Diplom předali radní: Rose Oakar, Ralph Perk Jr. a David Strand. — Hlavním řečníkem na banketu byl opat Jerome Koval, O.S.B., který hovořil o životě sv. Václava, příkladného křesťana i moudrého panovníka.

Vzpomeňme při této příležitosti na památný symbol věrnosti svatováclavské tradici, trvalý projev lásky a úcty amerických Čechů k našemu národnímu světci sv. Václavu. Je to skvostná zlatá čelenka, posázená drahokamy a perlami, která spočívá na lebce sv. Václava v daleké Praze. Onen diadém darovaly a do Prahy přivezly české katolické ženy ze *Spojených států — v roce svatováclavského milenia, 1929!* Je na čelence vyryta prosba dávných pokolení našich předků: "Nedej zahynouti nám ni budoucím!" Touto prosbou je česká Amerika bez ustání spojena s modlitbami našeho lidu ve staré vlasti.

V. H.

Výroční mariánská pobožnost českých katolíků v Clevelandu

Tradiční česká mariánská pobožnost clevelandských českých katolíků bude již v neděli 10. října v naší české mariánské svatyni, v kostele P. Marie Lurdské, na 55. vých. ulici a Hamm Ave.

Pobožnost započne ve 3 hod. odpol. v kostele, kde bude kázání. Pak bude venku před kostelem u lurdské jeskyně sv. růženec. Zakončení bude opět v kostele: loretánské litanie a sv. požehnání. — Po pobožnosti bude v osadní škole pro účastníky přátelská beseda s občerstvením. Svolavatelem pobožnosti je Distriktní svaz českých katolíků spolu se svým kaplanem vdp. Janem Andělem, farářem u Panny Marie Lurdské.

Tuto pobožnost — pout' k Panně Marii — pořádá Distriktní svaz už po mnohá desetiletí. Doufáme, že i letos věrní čeští ctitelé mariánští neopomenou se pobožnosti zúčastnit.

Tajemník

Záběry a komentář z Národního dne Českých katolíků v Chicagu

DEN ČESKÝCH KATOLÍKŮ

pořádal

DISTRIKTNÍ SVAZ ČESKÝCH KATOLÍKŮ

s českými osadami, organizacemi, spolky a kluby

V NEDĚLI 19. ZÁŘÍ 1976

ve

WOZNIAKOVĚ ZAHRADĚ

2530 S. Blue Island Ave.

Chicago, Illinois

Předsedkyně N.S.Č.K. — Mildred R. Janda při svém projevu na Národním dnu českých katolíků v neděli 19. září ve Wozniakově zahradní restauraci v Chicagu. V rámci oslav 200. výročí americké samostatnosti výstižně vzpomněla přínosu našich zdejších českých a slovenských pionýrů. Celé znění jejího projevu jsme přinesli v minulém čísle H.N. na str. 6.

Členové slavnostního výboru Českého katolického dne byli úředníci chicagského Distriktního svazu českých katolíků: Rev. Paul Petřík, O.S.B., — kaplan, Mr. James Kubíček — předseda, Mr. Fred Küssel — místopředseda, Mrs. Elsie Nevšímal — místopředsedkyně, Mrs. Františka Uhlířová — místopředsedkyně, Miss Antonie Váňa — místopředsedkyně, Mrs. Albina M. Marek — tajemnice, Mr. Cyril Příkazský — zapisovatel, Mrs. Marie R. Kaspar. — pokladní. — Seznam "Patronů" dne se vzpomínkou na bl. Jana Nep. Neumanna a zesn. Msgr. M. Křížku vytiskl "Velehrad", česko-amer. kult. středisko a vydavatel Hlasu Národa. — Předsedou celého pracovního výboru byl James Kubíček; tajemnici Albina Marek a pokladní Marie R. Kašpar. Program měla na starosti Albina Marek, Cyril Příkazský, Františka Uhlířová, Otec Vojtěch Vít; prodej lístků Frank Nevšímal a Frank Krippner; kuchyni Osadnice od Blahoslavené Anežky české za vedení "Ma" Průša a Mrs. Mary Feipel; tombolu dvoudolarových knížek Julia Kolář; bar — osadníci od Blahoslavené Anežky české za vedení Jamese Kubíčka; chipy slečna J. Smrčina a u "Šatlavy" Klubu Domov je prodával Leopold Riedl.

Kromě vyjmenovaných a těch, jejichž tváře vidíte na fotografiích, byla celá řada pracovníků a pracovnic, jak v kuchyni, tak u baru, u "Šatlavy", u stánku s pečivem, který měl Klub Domov v zahradě Wozniakovy restaurace, u stánků "Štěstěny", při prodeji rozmarýnky a všude jinde, kde bylo zapotřebí pomocných rukou a bez jejichž obětavosti a pomoci by se nebyl Český katolický den tak pěkně vydařil. Proto jim, i když nejmenovaným, patří nejupřímnější zaplať Pán Bůh.

Příštího roku, jestli Pán Bůh dá, a ve zdraví se zase na Národním dnu Č.K. sejdeme, uveřejníme nejen obrázky těch, kteří se "potili" při předvádění programu, ale i těch, kteří se opravdu potili v kuchyni, u baru, u "Šatlavy" a u stánku s pečivem Klubu Domov.

Klub Domov z NSČK věnoval s vděčností své "Pásmo vlasteneckých písní a tanců "z doby národního obrození naší staré vlasti" Spojeným státům k jejich dvousetletému jubileu nezávislosti. Pásmo sestavila F. Uhlířová. Tance, které byly zatančeny v dobových kostýmech (jak vidíte na obrázku a z nichž některé nám laskavě zapůjčila Zdenka Válková) nacvičila Bláža Holubová. Na harmoniku zpěvy doprovázel a nacvičil je Ludvík Rafaj. Režii měl důst. Otec Vojtěch. Vlasteneckou píseň "Písně, dcery ducha mého" zazpívala Zdenka Židlická, a báseň našeho obrození od F. J. Vacka-Kamenického, opěvující vzájemnou lásku Čechů a Moravanů, přednesl Karel Chrobák.

Moravská kulturní společnost zpestřila program našimi tanci, které zatančila v krásných původních národních krojích. Směs moravských tanečků pro děti nacvičila Ann Burknap a Rose Ann Pěkný. Směs moravských a slovenských tanců pro dospělejší mládež nacvičil Václav Příkazský. Většina členů Moravské kulturní společnosti pochází už ze starousedlických rodin, ke kterým v posledních letech se připojili i někteří mladí z obou exulantských generací. Tato skupina se snaží o uchování našeho národního bohatství krojů, tanců a zpěvů tím, že se zúčastňuje všech důležitých národních i amerických slavností.

Po modlitbě, složené sv. Otcem k letošnímu 41. mezinárodnímu eucharistickému sjezdu — Otec Vojtěch Vít, O.S.B., kaplan českých bohoslužeb od sv. Prokopa v Chicagu, vzpomněl společnou modlitbou všech zemřelých i žijících členů Svazu, kteří svou věrností Bohu — církvi — národu se zasloužili o zachování našich křesťanských tradic v USA, zemřelého monsignora Martina Křižky, dlouholetého kaplana Národního svazu českých katolíků, který letos v březnu zemřel. Rovněž jsme vyprošovali sílu našim pronásledovaným bratřím a sestrám ve víře v naší vlasti za mořem; nakonec jsme se pomodlili za naše rodiny, přátele a známé, a vyprošovali si milost lepšího pochopení mezi generacemi a spolky naší krajanské veřejnosti.

V pozadí obrázku vidíte Karla Chrobáka, který byl obřadníkem dne.

Náš chicagský známý a oblíbený pěvecký sbor "Lyra" za vedení prof. Fr. Kubiny zazpíval národní hymny a naše národní písně. Svým zpěvem vskutku obohatil program Českého katolického dne. Na stěně jeviště vidíte obrazy tří z našich svatých ochránců: sv. Norberta, sv. Václava a sv. Vojtěcha, které namalovala naše nadaná chicagská malířka Alena Pokorná pro naši kulturní výstavu uspořádanou ve Filadelfii během 41. eucharistického kongresu.

Takhle to vypadalo po programu v zahradě Wozniakovy restaurace. Ke stolům a na lavice si sedli přátelé a známí, aby pohromadě užili trochu té nedělní pohody. K večeru nás pak všechny déšť zahnal do sálu, kde se to dobře tančilo při hudbě Fr. Zákrockého.

Zemědělská produkce 1976

Ing. E. Dellin:

Jako v mnohých oblastech světa i my v USA jsme měli letos velké sucho. Proto v mnohých zemích bude částečná neúroda a o mnohé plodiny bude nouze. V ČSSR mají nejen slabší sklizně obilnin (dle Strougala), ale i brambor a řepy. Ve vých. Evropě snížili všude odhad sklizně obilnin. V Sovětech a v Kanadě jsou sklizně lepší, nežli se očekávalo. V Anglii je sucho zoufalé a v záp. Evropě je zejména nedostatek píce a zrní pro dobytek. Vývojové země v Africe, jižní Americe a v Asii mají zase lepší úrodu, než-li měly před 2—3 roky.

Světová produkce zrnin dosahuje letos podle odhadu US ministerstva zemědělství rekordu: 1,051.000.000.000 tun. Také světová produkce mléka stoupá a zásoby sušeného mléka, másla a sýrů stále rostou zejména v USA, Austrálii, N. Zélandu i v Evropě. Přibývá i dobytka — téměř ve všech zemích světa.

V USA je letos rekordní úroda pšenice — hlavně proto, že byla rozšířena osevní plocha — i přesto, že některé naše oblasti a plodiny byly též velmi postiženy suchem (Minnesota). Bude tedy opět nadbytek potravin pro domov i export. Levicoví degamogové již kolik let křičí, píší a dokazují, že náš export zvýší domácí ceny potravin.

Není asi všeobecně známo, že největším dovozcem US obilovin a sojových bobů je Japonsko, které samozřejmě nemůže vypěstovat dostatek vlastních obilnin pro svých 111 miliónů obyvatel. Čtyři hlavní ostrovy, tvořící Japonsko, mají dohromady stejnou rozlohu jako stát Montana, kde žije jen necelý 1 milión obyvatel, zatímco v Japonsku sto miliónů. Japonci, jak víme, se všemožně snaží využívat každý ineh půdy. Mají spoustu skleníků pro pěstování zeleniny i ovoce; mají určitě i dostatek mořských ryb. Přesto je Japonsko plně odvislé od dovozu zemědělských produktů z USA, odkud za poslední rok dovezlo 15,300.000 tun obilnin a soje. "Malé" Japonsko dováží tedy více jak 2× tolik amerického obilí než Sovětský svaz, a za to my z Japonska dovážíme veliké množství lacinych průmyslových výrobků, zatím co platební bilance Sovětského svazu je stále vůči Spojeným státům velmi schodková.

Západní Evropa už také letos projevila veliký zájem o zvýšení dovozu zemědělských výrobků z USA a málo vyvinuté země Asie a Afriky se už nemohou dočkat okamžiku, kdy jim americký zemědělec pošle vedle obilnin dokonce i rýži.

Buďme tedy alespoň trochu spravedliví k současné republikánské administraci. Naše US zemědělství právě v posledních letech dokázalo, že i bez miliónů federální pomoci je schopno vyrobit další nadbytky potravin, bavlny a jiných plodin, které můžeme s výdělkem vyvážet a tak podstatně přispět nejen k aktivní bilanci Unie, ale i k výživě ostatních obyvatel světa, a tím pracovat nejúčinněji pro mír mezi národy.

Tohle všechno si bude musit americký zemědělec poctivě znovu promyslit právě nyní před volbami.

Svobodný americký zemědělec vyrábí nejlépe, když může pěstovat a vyrábět na plno podle svých osvědčených schopnosti. Vypěstuje tak dostatek nejen pro domácí spotřebu, ale zajistí tak Spojeným státům nejúčinnější mírovou zbraň a ještě 25% vývozem získává federální pokladně jistý příjem. Vyšší výnosy a plná produkce umožňují i levnější výrobu a tím i nižší ceny. Vyšší výrobní náklady — při omezené výrobě — znamenají zvýšené ceny konsumentům. To je přece logické! A státní pokladna na tom jen prodělává. Nedejme se klamat! Republikánská administrace podporuje plné využití schopností amerických farmářů. I když víme, že ceny, které zemědělec za svou práci dostává jsou nižší nežli jsou inflační ceny spotřebního zboží, průmyslových výrobků a stavebních hmot, víme též, že o cenách potravin rozhodují režie v distribuci, zpracování potravin, reklama, balení a v neposlední řadě pojišťovny a unie. Ale to je jiná historie. Jakoukoliv změnou US zemědělské politiky by byli nakonec postiženi nejen zemědělci, ale i spotřebitelé. Krýt výrobní náklady, tak odlišné na každé farmě, fed. pomocí, která by sice zaměstnala další milión neproduktivních lid, by ale opravdové spravedlnosti stejně asi nikdy nedosáhla. Nejlepším odstrašujícím důkazem, jak by asi vypadalo státem řízené a podporované americké zemědělství, nám může dnes být naše americká pošta, jejíž výlohy stále rostou a doručování i obyčejných dopisních a novinových zásilek se neustále zhoršuje.

Nad tím vším se zamyslete zejména před volbami a při odevzdávání svého hlasu a řiďme se českým osvědčeným příslovím: "Dvakrát měř, jednou řež!"

Demokracie je diskuse

(Dokončení ze str. 1.)

vudcovských vlastností. A, jeli možno užít starého slova, v kom je více ryzosti. Čeká se na dvě další debaty. Jednotlivé problémy ovšem existují, v jejich popředí stojí inflace a nezaměstnanost. Demokratická strana je spíše proto, aby nezaměstnanost byla řešena. Republikánská strana spíše proto, aby větší inflace byla odvrácena. Poněvadž otázka pokrokovosti stále je na pořadu: co je pokrokovější, bránit inflaci nebo bránit nezaměstnanosti? O tom se neodvažujeme hlesnout. Nevíme. Patrně záleží na polemické schopnosti té neb oné strany. Demokratická strana kritisuje Republikánskou pro její nevšímavost. Republikánská strana kritisuje Demokratickou pro její náklonnost k k inflačnímu hospodářství. další debata kandidátů upřesní věci. Prohlašuje se za zjištěno, že nezaměstnanost v Americe stoupla, ačkoliv více lidí je zaměstnáno než kdy dříve. To by nasvědčovalo tomu, že více složek společnosti, snad více žen, snad více mládeže, hlásí se do zaměstnání. Je-li tomu tak, pak vzrust nezaměstnanosti není ničí vinou.

Je v Americe určité politické zařízení, jež Evropané z vlastní zkušenosti neznají. Volební americký řád je nepředstižitelně demokratický. Aby demokratičnost byla co nejvíce zajištěna, začíná už uvnitř politických stran. Obě americké politické strany pořádají ve svém lůně předběžné volby, jejichž smyslem je, aby strana kandidovala ty osobnosti, k nimž největší počet členů strany projeví svou přichylnost. Prakticky to někdy zkresluje celkový obraz. Chuť voličů volit není nepřekonatelná, a méně voličů obyčejně hlasuje v těchto předběžných volbách než potom ve volbě generální. Tak předběžné volby může vyhrát cílevědomá, aktivní menšina, vítězně může z nich vyjít kandidát, s nímž většina strany bude nespokojena a dá to najevo neúčastí v generálních volbách, někdy i více méně tajnou agitací proti němu. Před 4 lety byl za kandidáta na presidentství postaven muž, který drtivě zvítězil ve volbách předběžných a ještě drtivěji byl poražen ve volbě generální. Všeobecné volební právo má velkou moc. Volič je nepřemožitelný i když je aktivní, i když je pasivní. Všeobecné volební právo má zaručit, že vyhraje většina obyvatelstva. Ale může také paradoxně způsobit, že vyhraje menšina. Může se tak stát ve volbách předběžných a ve volbě generální, jestliže většina, buď z pohodlnosti, nebo proto, že žádný z kandidátů se jí nelíbí, zůstane v den voleb doma nebo jede na výlet.

Obě strany se dovolávají vůle lidu, jak v demokracii ani jinak nemohou. O vůli lidu jen historie poví pravdu. Pokud dějiny jsou známy, lid vždy byl rozdělen. Pravděpodobně polovina lidí více se bojí inflace a polovina více nezaměstnanosti. V první Československé republice ve všech volbách hlasy pro socialismus a proti němu byly přibližně rozděleny na půl a půl. Leckteré důležité americké volby skončily jednoprocentním vítězstvím. Jak tu vykonstruovat vůli lidu? Jestliže politik praví: Já nechci nic, ale lid chce — tu buď je unesen nadšením, nebo patří do politické poesie. Žádné hromadné heslo nezbaví politika povinnosti vlastního úsudku.

SPORT

I. LIGA HOKEJE
V ČESKOSLOVENSKU

1. kolo —

KLADNA—LITVÍNOV 8:4

Branky: E. Novák 3, Nový 2, Čermák, Bauer, Sýkora — Karagavrilidis (18 let, odchovanec z vlastního dorostu), Vopat, Hlinka, Opačitý (28 let, přestoupil z Ústí nad Labem, ale hrával už ligu za Plzeň).

Kladenský tým je složený z vlastních odchovanců, jedinou novou tváří je nadějný útočník Jiří Kopecký (19 let). Je synem bývalého kladenského hráče z populárního útoku "selská jízda" Volf (dnešní trenér) — Froněk — Kopecký. Mužstvo vedou trenéři Volf (už je uzdraven po dubnovém infarktu) a Slánský (vedl celou letní přípravu). Do mužstva Litvínova přišli Kůrovec s Hüblem z Chomutova, oba mají 19 let, z hostování v Olomouci se vrátil Konsek (23 let), Opačitý, z dorostu dostávají šanci Motl (18 let) a Karagavrilidis. Tým vedou trenéři Sekera a Kýhos.

SLOVAN BRATISLAVA—ČESKÉ BUDĚJOVICE 1:2

Branky: Hejčík — Lála (17 let, odchovanec z vlastního dorostu), Pouzar. Trenérem Bratislavy je Horský, bude postrádat Miklošoviče a Klejmu, kteří odešli na vojnu a dává příležitost mladým hráčům. České Budějovice vede trenér Bartoň, jeho asistenty jsou Pejcha a Květoň. Do mužstva přestoupil ze Sparty Horešovský (30 let), Jan Tikal (23 let, jeho bratr František už zde hraje, jsou synové slavného otce, který hrával stále za čs. reprezentaci a Spartu společně s Gutem, který je ústředním trenérem čs. národního celku). Kočer se vrátil z vojny a příležitost dostanou čtyři hráči z vlastního dorostu. Na vojnu do Dukly Jihlava odešli brankář Jágr s obráncem Vondráčkem, do Dukly Trenčín další obránce Šrámek.

VÍTKOVICE—PARDUBICE 3:1

Branky: Čížek, Kuřidým, Holáň — Bezdíček. Trenérem Vítkovic je Štemprok, jeho asistentem je Soukup. Na vojnu do Dukly Jihlava odešel vynikající útočník Černík a do Sparty Praha Mec. Trenéři Pardubic Střída a Franc, místo útočníka Veitha (šel na vojnu do Dukly Jihlava) zařadili do mužstva dvacetiletého Stixe.

SPARTA PRAHA—KOŠICE 5:1

Branky: Vícha 2, Honc 2, Nikl — Koláth. Spartu vedou trenéři Bukač a Pergl, kteří vstoupili do ligy s omlazeným týmem. Odešel Horešovský, Vorlíček do Brna, Brdička šel na vojnu do Dukly Jihlava. Přišli Mec a Netík z Kolína. Košický trenér Zábojník dává příležitost odchovancům z vlastního dorostu.

GOTTWALDOV—BRNO 3:6

Branky: Čech, Přikryl, Vodák — Mráz 2, Vajčner (17 let, z vlastního dorostu), Hrstka, Machač, Nekola, Nováčka v lize Gottwaldov vedou trenéři Stuchlík a Valášek (který je připraven i chytat). V tomto zápase musel na led místo nováčka Perkla a podal výborný výkon, je mu 35 let. Domácímu týmu odešel na vojnu do Dukly Jihlava velká opora brankář Králík. Brno vedou trenéři Jiřík a Nadrchal a vsadili na mladé talenty z vlastní líhně. Nejstarším ligovým hráčem je Josef Černý (37 let), který má za úkol dodat nováčkům sebedůvěru a zaučit je do ligového hokeje. Mají nejmladší ligový kádr.

JIHLAVA—PLZEŇ 5:3

Branky: Černík 2, Mrukvia, Veith, Augusta — Ruprecht, Sýkora, Otte. Jihlavu vedou Pitner a Neveselý, mužstvo bylo letos kvalitně doplněno brankáři Jágr (České Budějovice), Králik (Gottwaldov), obránci Vondráček (Č. Budějovice) a Vašíček (Brno), útočníci Černík (Vítkovice), Veith (Pardubice) a Miklošovič (Slovan). Trenéři Plzně jsou Haber a Kulíček, vrátil se z vojny v Dukle Jihlava Kraft a šanci mohou dostat i hráči z vlastního dorostu.

2. kolo —

PARDUBICE—KLADNO 8:2

Branky: Martinec a Pecivál po 2, Beránek, Vohralík, Hanka, B. Šťastný — Bauer, Nedvěd.

PLZEŇ—SPARTA 6:5

Branky: Klapač 2, Eberman, Neubauer, Kraft, Sýkora — Mec 2, Šima, Kostka, Holý.

BRNO—KOŠICE 4:3

Branky: Čihal, Mráz, Vorlíček, Kunc — Smerčiak, Čapek, V. Lukáč.

ČESKÉ BUDĚJOVICE—JIHLAVA 4:2

Branky: Dvořák, Anderle, Čech, Mařík — Výborný, Jiří Holík.

LITVÍNOV—SLOVAN 5:5

Branky: Hlinka 3, Leška, Ulrych — Haas 2, Roháčik, Staněk, M. Šťastný.

GOTTWALDOV—VÍTKOVICE 1:4

Branky: Sedlák — Fryčer 3 (17 let, vlastní odchovanec z dorostu), Čížek.

3. kolo —

KLADNO—GOTTWALDOV 5:1

Branky: Skrbek 2, Bauer, Sýkora, Kaberle — Jeníček.

SPARTA—ČESKÉ BUDĚJOVICE 3:2

Branky: Kostka, Richter, Mec — Lála, Kolář.

JIHLAVA—LITVÍNOV 5:0

Branky: Augusta, Chalupa, Veith, Hrbatý, Černík.

SLOVAN—PARDUBICE 2:2

Branky: M. a P. Šťastní — Pecivál, B. Šťastný.

VÍTKOVICE—BRNO 4:2

Branky: Neuvirth 3, Vůjtek — Kunc, Vojáček.

KOŠICE—PLZEŇ 4:6

Branky: Bačo 2, Brunclík, V. Lukáč — Otte 3, Klapáč, Eberman, Schejbal.

Tabulka po 3. kole

	skóre	body
1. Vítkovice	11: 4	6
2. Jihlava	12: 7	4
3. Sparta	13: 9	4
4. Č. Budějovice	8: 6	4
5. Brno	12:10	4
6. Kladno	15:13	4
7. Plzeň	15:14	4
8. Pardubice	11: 7	3
9. Bratislava	8: 9	2
10. Litvínov	9:18	1
11. Košice	8:15	0
12. Gottwaldov	5:15	0

V prosinci má čs. I. liga přestávku a v té době odjedou dvě čs. mužstva do zámoří. Vybraný tým sehraje v Kanadě a USA šest utkání s celky WHA a mužstvo Prahy v Kanadě sedm střetnutí s juniorskými celky. Před mistrovstvím světa ve Vídni sehraje mužstvo Československa dva přátelské zápasy 16. a 18. dubna v Praze s USA.

★

II. liga kopané
V ČESKOSLOVENSKU

7. kolo —

Třinec—Jablonec 3:0

Branky: Zat'ko, Svoboda, Hruška. V 70. minutě byl vyloučen jablonecký Kopenec za kritiku rozhodčího.

Kladno—Michalovce 8:0

Branky: Isteník 3, Poupa 2, Hodek 2, Novák.

Bohumín—Děčín 1:1

Branky: Hasa — Hrubý.

Příbram—B. Bystrica 0:0

Nitra—Vlašim 3:1

Branky: Takač, Michálek, Horn — Tupec.

Martin—Pov. Bystrica 0:2

Branky: Švec, Sýkora.

Bardejov—Prešov 1:4

Branky: Démeň — Bubenko 2, Kufa, Šálka.

Vítkovice—RH Bratislava 2:0

Branky: Šreiner 2.

Tabulka po 7. kole

	skóre	body
1. Prešov	16: 6	12
2. D. B. Bystrica	10: 3	10
3. Jablonec	11: 5	10
4. Třinec	11: 6	10
5. Bohumín	9: 4	9
6. Kladno	11: 6	8
7. Nitra	12: 8	8
8. Pov. Bystrica	8: 7	8
9. Příbram	7: 10	7
10. RH Bratislava	11: 6	6
11. Martin	7:11	5
12. Michalovce	7:19	5
13. Vlašim	6: 8	4
14. Vítkovice	6:11	4
15. Děčín	3:10	4
16. Bardejov	4:19	2

První liga kopané má reprezentační přestávku.

★

Pohárová kopaná v Evropě
(odvetné zápasy)

PMEZ
(Pohár mistru evropských zemí)

BANÍK OSTRAVA—VIKING STAVANGER 2:0

Branky: Ve 30. minuté naběhl Vojáček na přesný centr Smetany a hlavou získal domácím vedení. V 57. minuté kopal Slaný trestný kop a Vojáček v šestnáctce hostí výborně umístil míč hlavou podruhé do norské sítě. Tímto vítězstvím Ostrava postoupila do druhého kola.

PVP
(Pohár vítězů národních pohárů)

SPARTA PRAHA—MTK BUDAPEŠŤ 1:1

Branky: V 25. minutě vypracoval akci Kiss, jeho přihrávka našla Kunszta a ten přesnou střelou k tyči dal překvapivě první branku utkání. V 72. minutě vyrovnal prudkou střelou Urban. Sparta hrála bez Bohouše Veselého a Čermáka, málo bojovala a střelba byla její velká slabina. Zaslouženě byla vyřazená ze soutěže.

POHÁR UEFA

AKADEMIK SOFIA—SLAVIA PRAHA 3:0
(v prodloužení)

Branky: 35. min. Dimitrov se dostal sám před brankáře Slavie Stárka a lehce skóroval, 70. min. — druhý gól dal opět Dimitrov tvrdou střelou pod břevno. Za dvě minuty na to byl vyloučen slávista Lubas za napadení protihráče. V normálním hracím čase Sofie vyrovnala dvoubrankový náskok Slavie, takže se prodlužovalo. V 103. minutě Jankov z přihrávky Spasova rozhodl utkání pro Bulhary. Slavia je vyřazena ze soutěže a je nutno podotknout, že vlastní vinou.

SLOVAN BRATISLAVA—FRAM REYKJAVIK 5:0

Branky: Pekárik, Ondruš, Bárto, Ján Čapkovič, vlastní gól Atlassona.

Slovan zvítězil naprosto bez námahy a nedovolil Island'anům vůbec nic. Vyhrál obě utkání a postupuje do druhého kola víc než suverénně.

★

Mezistátní utkání v kopané

RUMUNSKO—ČESKOSLOVENSKO 1:1

Branky: Ve 23. minutě prošel celým hřištěm Masný, nahrál dozadu na kanonýra Panenku, ten z voleje vystřelil a domácímu brankářovi Raducanovi nezbylo nic jiného než lovit míč ze své sítě. Vyrovnání přišlo v 31. minutě, když Manea využil nepozornosti v čs. obraně, přihrál na úplně volného spoluhráče, majitele zlaté kopačky z roku 1975 Georgescu, který výbornou hlavičkou asi z 11 metrů překonal brankáře Vencela.

Byl to zápas dvou rozdílných poločasů. V prvém byli Rumuni rychlejší, přihrávky měli přesné a často si vytvářeli šance. Čs. celku chyběl větší herní nasazení, obrana dávala útočníkům nepřesné pasy a útok neuměl udržet míč. Ve druhém bylo jasně lepším týmem Československo, ale z velké převahy nedokázalo vsítit vítěznou branku. Československo nastoupilo bez sedmi reprezentantů, kteří vybojovali titul mistra Evropy. Viktor se omluvil, neboť v tu dobu zahájil studium na Fakultě tělesné výchovy a sportu, zranění jsou Pivarník, Jozef Čapkovič, Móder, ve formě nejsou Švehlík, Gallis a Fr. Veselý (33 let) se zdá trenérovi Ježkovi už moc starým. Nejlepšími čs. hráči byli v obraně Biroš, Ondruš, v záloze Pollák s Dobiášem v obranné činnosti, Panenka jako rozehrávač a nejčastější střelec a v útoku Masný.

Sestava: Vencel (32 let, Slovan) — Biroš (23, Slavia), Ondruš (26, Slovan), Jurkemik (23, Inter), Göghan (28, Slovan) — Pollák (29, VSS Košice), Dobiáš (29, Trnava), Panenka (28, Bohemians) — Masný (26, Slovan), Kroupa (26, Brno) od 64. min. ho střídal Mráz (22, Inter), Nehoda (24, Dukla).

Československo—Rumunsko 1:0 (do 21 let)

Jediný gól dal těsně před koncem prvého poločasu Farkaš z trestného kopu asi ze 17 metrů, prudkou bombou prostřelil zeď soupeře. Šanci ke vstřelení branky měl ještě Pokluda, potom třikrát D. Herda. Nejdříve netrefil z devíti metrů branku, pak nastřelil tyč a v 55. min. šel sám na brankáře, jeho tvrdou, ale neumístěnou střelu brankář vyrazil. V prvním poločase čs. hráči hráli ve velkém stylu, Rumuni bránili v deseti a vpředu byl pouze jediný útočník Radu. Po přestávce se hosté osmělili a začali hru vyrovnávat. Nejlepšími hráči v čs. celku byli Oboril, Farkaš, D. Herda a Pokluda. Nehráli dva hráči ze základní sestavy — Pelc z Dukly Praha má zraněný kotník a Tábor z téhož oddílu (přišel na vojnu z Jablonce) má zraněná třísla.

Sestava: Mačák (Ostrava) — Mazura (Slovan), Novák (Dukla Praha), Oboril (VSS Košice), Fiala (Dukla Praha) — Hudec (Inter), Farkaš (Dukla Ban. Bystrica), D. Her-

da (Slavia) od 82. min. ho střídal Papišta (VSS Košice) — Pokluda (Teplice), Brezik (Inter), Audi (VSS Košice), od 46. min. ho střídal Gašparík (Trnava).

Zápas se hrál v Hradci Králové před návštěvou 200 diváků, rozhodoval čs. rozhodčí Kopal, který chyboval na obou stranách.

POK

★

Náš sportovní zpravodaj
PETR HORÁK
hlásí:

ALI versus NORTON

V možná posledním utkání své kariéry porazil Mohammed Ali na základě kontroverzního rozhodnutí Kena Nortona a obhájil titul profesionálního mistra světa v boxu v těžké váze. Utkání na newyorském stadiónu Yankee bylo tak vyrovnané, že mnoho novinářů, sedících kolem ringu bylo původně přesvědčeno, že vítězem je Ken Norton. Když zvonec ohlásil konec patnáctého a posledního kola, Norton sám křikl na Aliho: "Porazil jsem tě!", a začal radostí vyskakovat na podlaze ringu. Ali stál ve svém rohu se sklopenou hlavou. Rozhodčí mu však jednomyslně přiřkli vítězství, ačkoli boj byl vyrovnaný... Na začátku utkání si Ali neodpustil obvyklou show pro oči diváků. Mimo jiné naznačoval, že bude soupeře *knockoutovat. V průběhu zápasu však Ali musel svůj po*stoj změnit. Norton naopak boxoval celý zápas stejným stylem. Pevně se držel na nohou, útočil, a zasypával Aliho údery pravou i levou, když se Ali, opřen o provazy, snažil s obranným krytem odpočívat. Norton byl houževnatý, Aliho údery jim neotřásly, a zdálo se, že je za této situace neporazitelný. Těžko může někdo porazit Aliho spíš než Norton. Norton vyhrál svůj souboj, když zkrotil Aliho mnohomluvnost. Prohrál však svůj druhý souboj — a to u rozhodčích. Ali zvítězil na základě kontroverzního rozhodnutí a za své kariéry tak utrpěl pouze dvě porážky... V utkání s Nortonem Ali neztratil kontrolu. V několika prvních kolech byl bdělejší než obvykle, šel tvrdě za soupeřem. V sedmém kole začal Ali — jak je jeho zvykem — na nohou tančit, uskakovat před soupeřem, a přivedl diváky do varu, když nepřestával kroužit kolem Nortona... Nejlepší úroveň mělo 11. kolo. Tisíce diváků na stadiónu Yankee vstávaly vzrušením ze svých míst, poněvadž Ali a Norton předváděli takovou výměnu ran, jakou nikdo nemůže vydržet dlouho... Ali střídal v závěrečných kolech styl a jeho schopnost odolat tvrdým Nortonovým ranám mu nakonec přece jen zajistila 53. vítězství jeho kariéry... Norton podal proti verdiktu rozhodčích protest.

★

DRUZÍ NA SVĚTĚ

(Dokončení z minulého čísla)

Kanadský list "The Globe and Mail" přinesl informace o jednání čs. hokejové federace s kanadskými profesionálními týmy o povolení startu některých čs. reprezentantů v kanadských klubech. Předseda čs. federace, dr. Zdeněk Andršt, se vyjádřil, že se v jednání značně pokročilo, a znovu se v té souvislosti objevila *jména Františka Pospíšila, Jiřího Holika a Jiřího Holečka.* Když hovořili novináři s manažérem Montreal Canadiens, Samem Pollockem, o Vladimíru Dzurillovi, Pollock potvrdil svůj zájem, dodal však, že se o přestupech lépe jedná se zástupci Finska nebo Švédska, než východoevropských zemí. Uvedl v této souvislosti příklad z 60. let, kdy se jeho klub zajímal o Firsova ze Sovětského svazu. Dr. Andršt ovšem novinářům řekl, že se situace v tomto ohledu změnila, ačkoli původně od jednání čs. strana upustila, poněvadž Václav Nedomanský a Richard Farda zůstali v zahraničí bez povolení čs. úřadů. (Hráli za klub Toronto Torros a nyní za alabamské profesionální mužstvo, Birmingham Bulls.) Když se podíváme na seznam evropských hráčů v klubech americko-kanadské profesionální ligy, pak přirozeně vidíme, že převládají severané, a kupříkladu Sovětský svaz nemá o start svých hráčů v zámořských klubech naprosto žádný zájem. V Toronto Maple Leafs jsou Švédové Salming a Hammarstroem, v klubu Winnipeg Jets hrají jejich krajané Ulf Nilsson, Hedberg, Bergman, Lindstroem, Lindh, Pettersson, Labraaten a Sjoeberg spolu s Finy Ketolou a Riihirantou. Fin Hagman má oblékat dres Boston Bruins, Finové Kankaanpera, Rautakalio, Repo, Mononen, Makonen a Taminen jsou v tréninkovém táboře týmu Phoenix Roadrunners, Švédové Tommy a Christer Abrahamsové působí v mužstvu New England Whalers, celek Atlanta Flames má posílit Švéd Kent Nilsson, Cleveland Barons jeho krajan Bjoern Johansson a v celku Minnesota North Stars hraje další Švéd, Eriksson. Na americkém kontinentě — a v Kanadě zvlášť — je o hokej velký zájem. Dva údaje za všechny — sobotní zápas Kanady se Sovětským svazem sledovalo 17% obyvatel Kanady a bylo zapnuto 82% televizních přijímačů; a taxikáři v Torontu a v Montrealu mi říkali, že i v době zápasů Kanady s Československem sloužili nadarmo, protože ulice byly jako vymetené.

Co se ovšem týká utkání Kanady se Sovětským svazem, mělo ještě jinou, než sportovní dohru. Kanadský tisk se obšírně zabýval obsahem rozhovoru se sovětským reprezentantem, Alexanderem Malcevem, který otiskl pražské Rudé právo v článku svého redaktora, bývalého reprezentanta ve stolním tenisu a jinak velmi aktivního stoupence komunistického režimu, Jaroslava Staňka. Podle tohoto interview Malcev tvrdil, že Kanaďané měli zřejmý zájem zranit sovětské protihráče v jejich vzájemném zápase, a že americký rozhodčí, Jim Neagles, jim k tomu dal zcela oficiálně zelenou. Podle Staňkova rozhovoru s Malcevem se Kanaďané rozhodli porazit Sovětský svaz za jakoukoli cenu. Kanadský tisk se proti těmto nařčením ostře ohradil a vedoucí sovětské výpravy, Albert Pomorcev, na zvláštní tiskové konferenci, svolané na sovětskou žádost, k Malcevově interview v Rudém právu prohlásil, že Malcev po celý turnaj neposkytl rozhovor žádnému novináři!!!

Rozhodující utkání o prvenství mezi Kanadou a Československem skončilo v normálním čase nerozhodně 4:4. Československo nemá zkušenosti s kanadsko - americkým druhem prodloužení zápasu, takzvanou "náhlou smrtí", systémem, podle něhož vyhraje celek, který dá první branku. Drama vrcholilo, šance byly na obou stranách. Kanaďané se mimo jiné dokonce radovali z branek, které nebyly. Ve 12. minutě nastaveného času však měli radost oprávněnou, Sittlerova branka byla regulérní. Československo prohrálo po statečném boji 4:5 a Kanadský pohár zůstal v pořadatelské zemi...

Trenér Starší tedy neměl pravdu, když i po prvním finálovém střetnutí říkal, že Československo nakonec Kanadu porazí. Měl však k ní velmi blízko. Čs. hokej je nyní vysoce ceněn nejlepšími odborníky i na americkém kontinentě. A dr. Starší měl jistě právo říci — udělali jsme, co jsme mohli, jednou jsme dokonce dokázali porazit Kanadu na jejím domácím ledě, podle kanadských pravidel, i se zdejšími rozhodčími... Trenér Starší prohlásil, že je zvědav, jak se naopak Kanada bude schopná přizpůsobit evropským kluzištím, evropským rozhodčím, pojetí pravidel i atmosféře; Jiří Holík připomněl, že v Kanadě jsou skoro o 4 metry užší kluziště, což už je pořádně znát, poněvadž — jak řekl doslova — není kam uhnout. Kanaďanům zase bude na mistrovství světa ve Vídni koncem příštího dubna a začátkem května vadit nadbytek prostoru. Budou jim navíc chybět nejlepší hráči, protože ve stejné době se hraje v Kanadě finále Stanleyho poháru. Právě skončený Kanadský pohár byl ovšem pro měření sil prvotřídních Evropanů i kanadsko-amerických profesionálů velmi užitečný. Nepochybně se časem sblíží i trenérem Starším připomínaný různý výklad pravidel. První pokus o sblížení je nyní za námi a přes všechny problémy například v otázce tvrdosti či záludnosti byl tento pokus úspěšný. Kdo třeba pozorně sledoval hrací plochu, tomu neušel zajímavý kompromis ve značení brankoviště. Bylo vyznačeno jak podle pravidel evropských hokejistů půlkruhem, tak současně i obdélníkem, na který jsou zase zvyklí americko-kanadští profesionálové.

Vybraní nejlepší hráči jednotlivých mužstev dostali auto značky Toyota. Byli to Kanaďan Vachon, Američan Ftorek, sovětský brankář Tret'jak, Fin Hagman, Švéd Salming a z čs. mužstva byl vybrán útočník Nový. Bývalý redaktor bývalého bratislavského "Času", Jiří Gross, který je dnes populárním kanadským sportovním žurnalistou a píše pro list "The Toronto Sun", však uveřejnil slova předsedy čs. hokejové federace, dr. Zdeňka Andršta, podle nichž bude Nového Toyota prodána zpět výrobci a utržené peníze budou stejným dílem rozděleny mezi všechny čs. hráče. Dr. Andršt to zdůvodnil konstatováním, že hokej je kolektivní hra, a úspěch závisí na práci celého týmu a nikoli úsilí jednotlivce... Jiný list, The Toronto Star, uveřejnil informaci, podle níž zřejmě ještě před hokejovým mistrovstvím světa bude po několika letech znovu jmenován trenérem sovětského reprezentačního mužstva Anatolij Tarasov. Tarasov je znám svou kritikou mužstva, které vyslal Sovětský svaz na Kanadský pohár. Byl pro jiné pojetí hry i pro jinou sestavu, a dokonce východoevropské listy přinesly zprávu, že i Tret'jak mohl odjet s mužstvem na turnaj až po osobním zákroku Tarasova u současného trenéra Tichonova...

Finálových zápasů o Kanadský pohár jsem se osobně zúčastnil a tak mohu potvrdit, že po rozhodujícím šťastném vítězství Kanaďanů nad čs. týmem teklo v kabině Kanaďanů šampaňské a hráči neskrývali radost z toho, že je všemu konec a že trofej předal premiér Trudeau právě jejich týmu. Jeden hráč po druhém se svěřoval s tím, že turnaj o Kanadský pohár jej vyčerpal jako jindy celá sezóna anebo sedm zápasů, dohrávaných v nastavených časech systémem tzv. "náhlé smrti"... Kanadští hráči možná trochu přeháněli, ale byli vskutku nesmírně unaveni, o což se zasloužili svým výkonem v turnaji především čs. hokejisté. Bobby Hull přiznal za všechny kanadské hráče, že československé hokejisty ani po první finálové výhře nepodceňovali a že si byli vědomi kvalit svého soupeře. V kanadské kabině se po zápase ozývala slova, že za rok by šli hráči do podobné série utkání s chutí znovu a že je privilegium mít tak dobrý tým a moci s ním nastoupit proti tak vynikajícímu soupeři, jakým je Československo. Slavný kanadský obránce, Bobby Orr, vyjádřil potěšení z toho, že turnaj o Kanadský pohár vyřešil pozitivně několik jeho osobních otázek, týkajících se pětkrát zraněných a operovaných kolen. Orr také řekl, že ani nelze popsat pocity, jaké vyplývají z možnosti hrát s tak vynikajícími hráči. Československo má podle jeho slov vynikající mužstvo. Trenér Kanaďanů, Scott Bowman, zase prohlásil: "Všechno, co mohu říci, je, že jsem si v žádném případě nepřál, abychom museli hrát v pátek rozhodující zápas. To by bylo osmé utkání v sedmnácti večerech; a jak to má někdo vydržet?!" ... Na únavu a dlouhý pobyt bez styku s rodinou si stěžoval i člen statečného čs. týmu, Jiří Holík. Čs. hráči byli z domova od července... Moc přitom neschá-

(Pokračování na str. 14.)

● ZPRÁVA ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

V neděli 10. října ve 12 hod. dopoledne bude hrát rezerva Sparty s Marcons na jejich hřišti na Hanson. První týmy Sparty a Maroons budou hrát až ve čtvrtek 14. října v 7 hod. večer za umělého osvětlení na hlavním hřišti na Hanson.

Končíme heslem: At' vítězí dresy rudé — Sparta byla, je a bude, neboť Sparta je věčná.

POK

FRANK'S
Mobil AUTO-SERVICE STATION
NA 32. ULICI A OAK PARK AVE.
V BERWYNU, ILL.
(v blízkosti Mac Neal Hospital)
Majitel: Frank Foltýn, evropský automechanik
Veškeré opravy osobních i lehkých nákladních aut amerických i zahraničních značek.
Tel.: 788-7519
"ROAD SERVICE" — elektrické sváření — umývání aut.
PROVOZ: OD PONDĚLÍ DO SOBOTY OD 7 AM DO 7 PM

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1976
VISIT OUR OFFICE
Veškerá Tuzexová služba.
CIHAK WORLD TRAVEL, INC.
6302 West Cermak Road Berwyn, Ill. 60402
Phones (312) 795-9050 - Chicago (312) 242-6110

Z ČINNOSTI RADY SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA

2051 Park Road, N.W., Washington, D.C. 20010

TISKOVÁ ZPRÁVA II/10

ČESKOSLOVENSKÉ HOSPODÁRSTVO V HLBOKEJ KRÍZE

V pondelok 13. septembra zasedal ÚV KSČ, na ktorom predseda vlády Lubomír Strougal predložil 50-stránkovú správu o súčasnom stave československého hospodárstva. Správa vyzniela veľmi kriticky. Ukazuje, že všetky úseky československej ekonómie, nielen polnohospodárstva, kde sú zlé výsledky vysvetľujú neúrodou, sú v hlbokej krize. Investičná výstavba zaostáva. Strougal povedal, že zo 75 projektov, ktoré majú byť dokončené do konca tohoto roku, bolo dostať dokončených len dvanásť.

V dôsledku neúrody musí Československo kupovať obrovské množstvo obilia, zemiakov, cukru, krmného obilia a krmovín. Na to treba devízy, ale zahraničný obchod značne zaostáva práva v dôsledku toho, že tie úseky priemyselnej výroby, ktoré najviac vyvážajú, plán neplnia. Export strojárenstva, ktorý od roku 1965 sa sústavne podielal na vývoze 18 percentami, zaznamenal tohoto roku len 12 percent.

Kríza si vynútila dosiaľ 3 obete. Na zasedaní vlády dňa 15. septembra Ľubomír Strougal oznámil, že traja ministri boli prepustení. Svoje pozície stratili: podpredseda vlády František Hamouz, ktorého obviňujú za neúspechy zahraničného obchodu; minister polnohospodárstva Bohuslav Večeřa, ktorý je obeťou tohoročnej neúrody a minister strojárenstva Ján Gregor, zodpovedný za neplnenie plánu v strojárenskom priemysle.

Pred mesiacom rovnako ostre kritizoval člen predsedníctva KSČ Jozef Kempný vedúcich baníctva a elektrární. Boss v KSČ nemajú omluvu pre tých, čo nedocielia to, čo im uložili. Strougal na záver svojho referátu na ÚV KSČ zdôraznil, že tí riaditelia priemyselných sektorov a podnikov, čo nerozumia požiadavkam dneška, musia zo svojich miest. Hospodárstvo v Československu bolo už dávnejšie v krize a nedostalo sa do nej len teraz v dôsledku neúrody. Ale ešte pred rokom predstavitelie Husákovho okupačného režimu nechceli nič pripustiť. Naopak, dokazovali, že takzvané socialistické hospodárstvo sa do krízy, do akej sa dostalo hospodárstvo v krajinách na Západe, vraj nikdy nedostane. Ich hospodárstvo s "plnou zamestnanosťou" je vraj proti hospodárskej depresii imunné. Nuž táto imunita socialistického hospodárstva netrvala dlho.

Československo je jedným veľkým táborom tvrdej roboty. Je pravda, že zamestnávajú už aj cudzincov ,že tam niet "nezamestnaných", ale je tam skrytá nezamestnanosť a neproduktivita — zamestnanosť, ktorá zapríčinuje, že tie odvetvia hospodárskej produkcie, na ktoré prírodné podmienky nemajú vplyv, sú neefektívne a neproduktívne. Československá kríza prepukla už v období liberalizácie, v rokoch 1967 a 1968. A pretože pokusy na jej ozdravenie boli okupáciou sovietskej armády znemožnené a jej symptómy ďalšími nezdravými zásahmi vlády zakryté, prepukla teraz znovu a v horšej forme.

Dr. Martin Kvetko,
člen predsedníctva Rady

SPOLEČNOST PRO VĚDY A UMĚNÍ PRO ROZVÍJENÍ ČEŠTINY A SLOVENŠTINY V ZAHRANIČÍ

Na kongresu SVU, ktorý sa konal v srpnu vo Washingtone, bola učinená výzva apelujúci na krajanov, aby zachovávali a rozvíjeli slovenskou a českou reč ako základ duchovného dedičstvi a pojítka k starej vlasti. Znalosť jazyka není jen výrazem příslušnosti k národu, ale i zlepšením možnosti, jak se uplatnit v různých specialních oborech. I oficiální politika vlád USA a Kanady podporuje kulturní a národnostní pluralitu jako obohacení života.

Snahu zachovať češtinu a slovenštinu je povinnosťi všech organisací ale především rodičů, kteří mají posílat děti do doplňovacích škol a mluvit doma česky nebo slovensky. Je také nutné věnovat větší pozornost českému a slovenskému tisku a knihám vydávaným v zahraničí. Výzva končí, že "SVU si je vědoma, že udržení a soustavné rozvíjení češtiny a slovenštiny je jednim z hlavních předpokladů a cílu její další činnosti".

HELSINSKÁ DOHODA ROK PO PODEPSÁNÍ — ÚTISK V ČESKO-SLOVENSKU POKRAČUJE

Pod tímto titulem dal Frank Annunzio, kongresnik ze státu Illinois, otisknout v **Congressional Record** z 23. srpna obsah **Czechoslovak Newsletter** č. 4, který vydává Rada svobodného Československa a v němž jsou uvedeny důkazy o neplnění dohody Československem. V úvodu k obsahu Newsletter Annunzio praví: "Upozorňuji své kolegy na prohlášení Rady svobodného Československa, že komunisté neplní usnesení závěrečného aktu konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě. Osobně jsem byl proti podepsání aktu Spojenými státy, protože jsem byl názoru, že náš národ nemá poskytnout oficiální schválení výhojům nezákonné a nemorální komunistické diktatury ve východní Evropě. Jsem ale spoluautorem návrhu na zřízení komise pro bezpečnost a spolupráci v Evropě, která bude monitorovat, zda je helsinský akt plněn."

V ČSSR ZVOLIA VYŠE 200.000 "POSLANCOV"!

Podľa Rudého práva (23. 8. 1976), Predsednictvo Federálneho zhromaždenia, začiatkom leta, na základe doporučenia ÚV KSČ a ústredných výborov národných frontov ČSSR, ČSR a SSR, vypísalo v ČSSR všeobecné voľby do všetkých zastupitelských zborov na dni 22. a 23. októbra (piatok a sobota) 1976. Volit' sa bude vyše 200.000 "poslancov", z čoho pripadne asi 150.000 na ČSR a vyše 60.000 na SSR (Slovensko).

Od dňa vypisania volieb čs. oznamovacie prostriedky zverejňujú "scenáriá" k tejto udalosti, a propagačné strediská nielenže k nej už vydali hŕbu špecifických hesiel (Život strany č. 17, Zemědělské noviny 12. 8. 76), ale aj Umelecká agentúra Slovkoncert zabezpečila k nej aj patričné hudobné, zábavné i umelecké programy.

ČO SA BUDE VOLIŤ?

Do Federálneho zhromaždenia a) do Snemovne ľudu v celom štáte 200 poslancov (ČSR asi 135, SSR asi 65) zelenými volebnými lístkami; b) do Snemovne národov 150 poslancov (75 v ČSR a 75 v SSR) modrými lístkami.

Do Českej národnej rady 200 poslancov a do Slovenskej národnej rady 150 poslancov, všetko žltými lístkami.

Do 10 Krajských národných výborov a hlavných miest Prahy a Bratislavy asi 1.250 poslancov (asi 850 v ČSR a asi 400 v SSR), všetko ružovými lístkami.

Do 126 Okresných národných výborov ako aj do niektorých väčších miest asi 8.750 poslancov (v ČSR asi 5.850 a v SSR asi 2.900), všetko s oranžovými lístkami; a zbytok asi 195.000 poslancov s bielymi lístkami do miestnych a mestských národných výborov (asi 60.000 v SSR a 135.000 v ČSR).

KTO MÔŽE VOLIŤ A KTO MÔŽE BYŤ VOLENÝ?

Aktívne i pasívne volebné právo je všeobecné: volit' môže každý občan a občianka starší ako 18 rokov, s výnimkou osôb zbavených pre duševnú poruchu svojprávnosti, ktorí ovšem sú zapísaní do voličských zoznamov; volený môže byť každý občan a občianka, ktorí môžu volit', pravdaže ak ich patričná komisia národných frontov v ČSSR, ČSR alebo SSR dala na patričnú kandidátku národného frontu. Zvláštnosťou tejto zásady "všeobecnosti" je, že volič hoci bol už uvedený vo voličskom zozname, ešte nemusí byť pripustený k voľbe ,nakoľko každý občan má právo upozornit' — a to až do dňa voľby na "nesprávnosti" vo voličskom zozname, nech sa to týka hocikoho. Prípustné síce je i odvolanie, o ktorom musí byť rozhodnuté do troch dní, ale predsa ostáva otázka, čo sa stane s "upozorneniami" podanými v lehote kratšej ako tri dni pred voľbami ktorú iná zákon predpokladá a ako môže byť potom prevedená tajná voľba?

Voľby totiž majú byť tajné. No, nejde tu o tajnosť vlastného volebného aktu "za plentou". Terajšia tajnosť spočíva v tom, že volič sa dozvie obsah volebného lístku až vo volebnej miestnosti, kde mu tesne pred voľbou vydajú patričný počet kandidátok. Ináč voliči sa môžu zoznámiť s kandidátmi len na "verejných schôdzach a podobných zhromaždeniach".

Voľby sú priame a bezprostredné; iba chorým môžu pomáhať sprievodci. Ako je to s farboslepými, predpisy nehovoria.

Zatiaľ len toľko! Bude to len veľká volebná komédia.

Propaganda hovorí, že to majú byť voľby ukážkové. Zemědělské noviny (12. 8. 76) veľmi okázale upozorňujú na ne najmä západných Nemcov, ktorým chcú do ČSSR otvoriť dvere "dokorán" ,aby si ich prišli pozrieť a vziať si z nich príklad.

Dr. Josef Mrázek,
podpredseda Výk. výboru R.S.Č.

PAUL'S
BODY SHOP
5231 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-1177
Přejte se na
p. PAVLA SVAČINU

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?
CHRISTIE'S REAL ESTATE
VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE
3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800
Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala
Brokers

MALÁ UKÁZKA Z TOHO, CO LZE KOUPITI U PANCNERA V BERWYNU

Bible svatá (česká) $4.25, pošt. $4.90. — Svatá biblia (slovenská) $5.00, pošt. $5.75. Modlitební knihy české i slovenské.

SLOVNÍKY: Poldauf: Anglicko-český a česko-anglický $9.00, pošt. $9.75. — Hais: Anglicko-český a česko-anglický kapesní slovník, $4.95, pošt. 5.45. — Say it in Czech (English-Czech Phrase Book) $2.75, pošt. $3.25. — Čeština pro cizince (Czech for English speaking students) $6.95, pošt. 7.45. — E. J. Žižka: Czech language lessons, 192 stran, brož., $1.50, pošt. $1.75.

Mnoho jiných českých knih, **seznam právě vyšel** — žádejte!

SELSKÝ BETLÉM k vystřihování a upravení nalepením na lepenku nebo dřevo. Velmi pěkně barevně provedené na způsob Alešových kreseb. Tři velké archy $1.95, pošt. $2.75.

Právě došla z Československa **velká zásilka rekordů** Supraphonu a Pantonu!

Křišťálové sklo, keramika, rekordy, blahopřejné lístky české a slovenské, potřeby do kuchyně, koření, čaje a mnohé jiné. — Seznam zdarma.

SUŠENÉ LETOŠNÍ HŘÍBKY, světlé, na slunci sušené, 1 lb. $21.50, pošt. $23.25 — ½ lb. $10.80, pošt. $12.15 — ¼ lb. $5.90, pošt. $6.90.

MAĎARSKÁ PAPRIKA v plechovce: sladká $1.35, pošt. $1.85 — pálivá ve stejné ceně.

SMOKED GOOSE PATE, imp. paštika z Francie, plechovka $1.00, pošt. $1.50.

IMP. SÝR S KMÍNEM, kus 69c, poštou nejméně dva za $2.00.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý $1.00 zaslali o 5c více na státní daň.

F. PANCNER.
Importér a zástupce Tuzexu
6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill.
telefon 484-3459

KŘESŤANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

Francie: Mons. Etchegaray, marseillský arcibiskup a předseda francouzské biskupské konference uveřejnil v diecézním věstníku článek, který pak otiskl i katolický deník "La Croix". Píše v něm o svých dojmech, které si odnesl z cesty po Sovětském svazu, podniknuté na pozvání ruské pravoslavné církve. Prohlašuje v něm mezi jiným: Nikdo nemůže pochybovat, že v Sovětském svazu existuje bohatý a hluboký náboženský život. Rusko je bezesporu úplnou sopkou křesťanské víry. Netají se svým obdivem vůči tomu, co viděl a slyšel při svých četných setkáních s tamními obcemi věřících. Podotýká též, že je přímo zázrak, že pravoslavná církev v Rusku přežila všechny události nedávné minulosti. Např. v r. 1938 z více než 60 biskupů jen 4 žili na svobodě, a z 50.000 kněží asi něco přes 160. Byly zrušeny všechny kláštery a všech 157 seminářů. Chruščov později za své vlády dal zavřít asi 10.000 kostelů, které dal Stalin otevřít během 2. světové války, aby si lidi naklonil. Nyní je veškerý život církve omezen a soustředěn na kultovní stránku. Pro mnoho věřících se dnes stala cesta do kostela dlouhou poutí. V Kijevě je např. pro dva miliony obyvatel *pouze 9 kostelů*. Mons. Etchegaray *uzavírá svůj článek* slovy: Je opravdu požehnaná církev, kde věřící ručně opisují evangelium, kde je berou turistům, anebo kde se evangelium prodává na černém trhu. Kolik naděje může taková církev skládat do budoucna, až úrodná láva víry v Trojjediného Boha se rozlije po celém jejím nesmírném území!

Itálie: Severoitalské **Loreto** je poutní místo, známé v celém katolickém světě. Ve středu, prvého září, se zde udál výjimečný případ. V loretské bazilice sloužil mši sv. farář z Melegnana u Milána pro věřící ze své farnosti, kteří sem připutovali spolu s ním. Byla mezi nimi i 17letá **Daniela Zerbelloni**, chromá od narození, která ztrávila celý svůj dosavadní život na vozíčku pro nemocné. Při pozdvihování pocítila náhlou a naléhavou chuť vstát. Za úžasu všech přítomných se skutečně zvedla a šla pomalými a nejistými krůčky k oltáři. Když přešlo první překvapení, věřící doprovodili Danielu do zakristie baziliky, kde se setkala s loretským arcibiskupem, mons. Capovillou, kterému zatím oznámili, co se stalo. Arcibiskup vyzval všechny poutníky, aby společně s ním poděkovali Panně Marii za podivuhodné uzdravení.

Austrálie: Páter **Hilton Deakin** koná v Austrálii z pověření výboru pro rozvoj a mír při tamní biskupské konferenci sociologický průzkum na téma "Domorodci a církev". Procestoval celou zem a dva roky studoval život domorodců jak ve městech, tak i v jejich domácím kmenovém prostředí. Většina z nich si skutečně už zvykla na městský život. Z jeho šetření vyplývá, že skutečných domorodců, tj. těch, kteří ještě žijí v kmenech mimo města, je v Austrálii 40.000, z toho 4.500 katolíků. Všech dohromady je však v celé zemi něco málo přes 106.000 a z nich přibližně 21.000 katolíků. Většinou žijí v diecézích Darwin a Broome a v misijní oblasti Kalimburu. Pastoračně o ně pečuje 43 kněží, 24 laiků, 103 řeholní sestry a 51 laických misionářů. V ostatních australských diecézích se věnuje apoštolátu mezi domorodci 14 kněží, 8 bratří laiků, 58 sester a 17 laických misionářů. Úkolem kněží je kromě hlásání evangelia též pomáhat domorodcům v jejich duchovním a sociálním rozvoji. Zvláště misionáři usilují zavádět mezi nimi liturgii, která by plně odpovídala jejich způsobu myšlení. Např. v Port Keats domorodci zahajují nedělní mši sv. úvodním tancem, procesím při ofertoriu a děkovným tancem po přijímání. Kromě toho zpívají tradičním způsobem ve svém dialektu a sami složili zpěvy, jimiž vyjadřují svou křesťanskou víru. V jejich kostelech vidíme i výrobky jejich domácího umění. Domorodci *mají misionáře* rádi a přejí si, aby k nim často přicházeli. Jen jedna skupina australských domorodců kmene Pindjanjara, plavovlasých černochů, kteří jsou pro ethnology dosud úplnou záhadou, zcela odmítá jakékoli civilisační úsilí. Chtějí zůstat věrni svému primitivnímu způsobu života i náboženství a o autech, letadlech, škole či kartáčku na zuby nechtějí ani slyšet. Australská vláda jejich přání respektuje a chrání jejich územní rezervaci.

Spojené státy: Kard. John Wright, prefekt posv. kongregace pro klerus, se zúčastnil v Bostonu ekumenické pobožnosti v rámci oslav 200. výročí nezávislosti Spojených států a 41. mezinárodního euchar. sjezdu. Pronesl promluvu v historickém kostele "Old North Church" episkopální církve za přítomnosti presidenta Forda, anglické královny Alžběty, místního arcibiskupa, kard. Medeirose a mnoha jiných významných osobností. Mluvil o vzájemném smíření, o víře, rozumu a vědě v moderním světě. Zdůraznil zejména, že je nutno obnovit pocit Boží přítomnosti mezi námi a tím zahnat d'ábelského ducha nevěry, který se zmocňuje současné společnosti. Kard. Wright byl dříve v Bostonu po několik let světícím biskupem. Shromážděným věřícím ho představil pastor Robert Colledge, místní episkopální vikář a řekl o něm, že je starým přítelem bostonského obyvatelstva. Byl to první případ, kdy katolický kněz mluvil z kazatelny chrámu "Old North Church".

Polsko: V polovici září byla uveřejněna v západním tisku zpráva, že tajemník ústředního výboru polské komunistické strany Eduard Gierek vyzval katol. církev ke spolupráci na překonání současné hospodářské krise, kterou sám Gierek nazval vážnou. V televisním projevu podotkl, že tato výzva ke spolupráci není pouze jeho osobní iniciativou, ale odpovídá postoji celé polské komunistické strany. "Jestliže žádám katolíky o spolupráci s komunisty, jestliže tvrdím, že nejsou rozpory mezi církví a stranou" — prohlásil Gierek — "říkám to proto, že celý ústřední výbor strany, celé politbyro se mnou sdílí tentýž názor." Tato výzva ke katolikům je pronášena v předvečer hospodářskou krisi vynuceného zvýšení cen. Tedy opatření ne příliš populárních a líbivých. K překrytí a tlumení důsledků těchto nepříjemných opatření a k zajištění vládního režimu je najednou polským komunistům katolická církev dobrá!

Itálie: O podivuhodném uzdravení 17leté Daniely Zarbelletti, která celý svůj dosavadní život ztrávila na vozíku pro nemocné, jsme vás již informovali. Zvědaví novináři pochopitelně hned pátrali po podrobnostech a navštívili rodinu uzdravené dívky. Daniela — jak říká její matka — se narodila zdánlivě jako normální dítě. Ve dvou letech však ještě nebyla schopna udržet se na nohou. Krutou skutečnost její nemoci nám sdělili v nemocnici v Janově. Nález zněl: osteoporosa, prořídnutí kostí. Nevyléčitelná nemoc, při níž kosti ztrácejí pevnost a lámou se. Daniela se musela vyhýbat jakékoliv námaze. I pouhá chůze jí mohla způsobit zlomeninu. Přes veškerou opatrnost, jíž ve svých třech letech si poprvé zlomila nohu a pak během následujících 13. roků zakusila podobných úrazů celkem 28. Postačilo k tomu jen se opřít rukou při vstávání.

Daniela o svém uzdravení říká toto: Když nás pan farář přišel pozvat na pout' do Loreta, ani se mi moc nechtělo. Loreto jsem ještě nikdy nenavštívila, ale byla jsem již 4krát v Lurdech. Nakonec jsme se přece jen rozhodli, že pojedem. Myslím, že každého, kdo vstoupí do loretské svatyně, zaujme socha P. Marie. Také já jsem na ni upřela zrak. Ani ne tak na vlastní sochu, jako na zelený drahokam, zdobící její hrud'. Byla to nádherná zeleň, vyzařující teplým světlem, které se zjasňovalo s každým naším přibližujícím se krokem. Nikdo jiný si toho zřejmě nepovšiml. Ptala jsem se maminky a přítelkyně, ale nic podobného nepozorovaly: Po nějaké chvíli jsem začala pocit'ovat jakousi lahkost a neklid. Obrátila jsem se ke své přítelkyni, profesorce Luisaně Vago, která mě více jak 10 let doprovází na mém vozíku. Usmála se na mne. A pak si již nic nepamatuji. Ocitla jse mse před oltářem u pana faráře. Stála jsem na nohou. Sama jsem vystoupila po stupních k oltáři: Vyprávění dokončuje sám pan farář slovy: "Byl okamžik proměňování a pozdvihování, když jsem najednou viděl Danielu vedle sebe; nevěděl jsem co mám dělat, řekl jsem pouze: nyní buď hodná a pak si pohovoříme. V sakristii jsme se pak setkali s loretským biskupem mons. Capovillou. I on ve svém úžasu stačil pouze říci: Poděkujme P. Marii a o ostatní se již postará církev". Nedá se zatím hovořit o zázraku; to přináleží po patřičném pověření církevním úřadům; zůstává však skutečností, že Daniela je ve svých 17 letech jako znovuzrozená, zdravá a začala normální život. Již se také přihlásila do večerní školy pro budoucí sekretářky.

Hong Kong: Italský katolický časopis "Svět a misie" nedávno uveřejnil interview s mad'arským jesuitou P. Ladanym o situaci katolické církve v Číně. P. Ladany, který žije v Hong Kongu, je pokládán za jednoho z největších odborníků v čínských náboženských otázkách. Jeho rozhovor bychom mohli shrnout do těchto několika bodů: Především, říká P. Ladany, vatikánský, či jiný katolický rozhlas — by měl denně vysílat 3 až 4 hodiny v čínské řeči; ovšem takové programy, kterým by mohli porozumět i nekřesťané. Dobře a kvalitně dělaná vysílání by mohla být pro čínskou mládež opravdovým objevem. V současné době není ani pomyšlení na to, že by rudá Lidová Čína povolila vstup či návrat do země cizím misionářům. Dokud Vatikán má, at' sebemenší styky s Moskvou, je malá pravděpodobnost, že by se pekingský režim zajímal o styky s katol. církví. V celé Číně je v neděli pouze v Pekingu oficiálně sloužena jediná mše sv. (ne již v Šanghaji a jiných velkých městech). I ta je jakoby trpěna z pouhé zdvořilosti k zahraničním diplomatům. Dnes již maoismus nenahrazuje náboženství, ale nahrazuje víru. A to není totéž. (Je dovoleno věřit pouze jednomu a to Maovi a straně.) Před revolucí 1949 bylo v Číně asi 4 mil. křest'anů. Třetina z nich jistě již zemřela, a dá se předpokládat, že alespoň třetina se víry zřekla. Zůstává tedy asi jen třetina z původních 4 miliónů, kteří zůstali věrni. Ti ovšem musí uchovávat víru bez kostelů, bez nábož. knih, bez křest'anských komunit. Je to opravdu těžké a těžko představitelné. Překvapuje však neočekávaný zájem mladých Číňanů, vychovaných již maovým režimem, o věci nadpřirozené. Hledají svět nad přírodou, hledají Boha.

Záp. Německo: Mnichovský světící biskup mons. Tewes se obrátil na věřící arcidiecéze s výzvou, aby odstranili všechno, co je rozděluje, a co by mohlo ohrožovat jednotu Církve. Vzájemnou úctu a křest'anskou lásku mezi katolíky pak mons. Tewes označil za hodnotu, stojící nade všemi názory. A těm věřícím, kteří jsou v pokušení následovat fracouzského mons. Lefebura v jeho "vzpouře" vůči papeži připomíná, že úkolem kněží je s všemožnou láskou ukazovat cestu k jednotě a úzkému spojení se Svatým Otcem a biskupy.

Rakousko: V neděli 19. září se konaly v Sankt Lambrecht ve Štýrsku oslavy 900. výročí založení tamního benediktinského opatství. Hlavním koncelebrantem slavné mše sv. byl salzburský arcibiskup mons. Berg. Oslav se zúčastnily i biskup z jugoslávského Mariboru a arciopat ze sv. Martina v Panonhalmě v Mad'arsku. Rakouský rozhlas vysílal mši sv. přímým přenosem. Poselství Svatého Otce přinesl apoštolský nuncius v Rakousku mons. Mario Cagna.

Vatikán: Kongregace pro nauku víry zveřejnila v září dekret o problému slavení zádušní mše sv. za křest'any jiných vyznání. Dosavadní řád církevní připouští možnost slavit soukromně zádušní mši sv. za ty, kteří nepatřili ke katolické Církvi. Veřejná mše sv. ovšem nemůže být slavena za ty, kteří zemřeli mimo úplné spojení s katolickou Církví. Protože stále více kněží je žádáno o zádušní mše sv. za křest'any jiných církví a církevních společenství, považovala kongregace pro nauku víry za nutné prostudovat možnosti řešení těchto problémů. Současný dekret stvrzuje dosavadní praxi jako všeobecnou normu. Až do vyhlášení nového kodexu kanonického práva připouští výjimku za těchto podmínek: 1. že veřejné slavení zádušní mše sv. žádají příbuzní, přátelé nebo podřízení zemřelého a to z ryze náboženského duvodu. 2. je nutný posudek místního biskupa, že to nezvedá příčinu k pohoršení věřících. Při takové mši sv. dekret vylučuje možnost vzpomenout jméno zemřelého v kánonu, neboť k tomu je zapotřebí úplného spojení s katolickou Církví. Dekret byl schválen a podepsán Svatým Otcem, který při audienci 11. června 1976 rozhodl, aby byl zveřejněn a zároveň zrušil platnost kanonů 809 a 1241, nakolik omezují uvedené směrnice.

Anglie: Westminsterský arcibiskup kardinál Hume dokončil pastorální reorganisaci diecése tím, že ji rozdělil na pět oblastí, v jejichž čele bude stát vždy jeden světící biskup. Ti pak se budou každých 14 dní scházet s kardinálem, aby se poradili a řešili jednotlivé otázky pastorální služby a práce. Cílem je zbavit co možná nejvíce biskupy administrativních prací a dát jim možnost styku s věřícími. Plán má experimentální platnost 5 let. "Nevíme, jak bude fungovat" — prohlásil kardinál Hume, "avšak za pět let budeme moci lépe rozhodnout o budoucnosti".

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla.)

Don Bosko vydával proti brožurkám a spisům valdenským brožurky katolické, nazvané "Letture cattoliche — katolické čtení". Jde o něco podobného, jak u nás máme frýdecké brožurky "Životem". Každých čtrnáct dní vyšla nová brožurka, psaná lidově, laciná. Názvy některých brožur: Papež, Církev, Sv. přijímání, Milostivý rok, Církev katolická a její hierarchie, Všeobecné sněmy církevní a Církev katolická, Zpověď. Rozprava advokátova s protestantským pastorem. Některé brožury vyšly přímo z pera Boskova, jiné byly překlady brožur Segurových, jiné byly napsány od přátel Boskových. Náklad jednotlivých brožur dosahoval počtu až čtrnáct tisíc exemplářů, cifry na tu dobu úžasně vysoké. Don Bosko dovedl plány a nepravdy sektářské tak pranýřovat a jim čelit, že církevní censorové se báli podepsat na podané jim práce, nechtějíce se vydat v nebezpečí života. Pro kterousi brožuru našel Don Bosko censora až v diecési ivrejské, censorové turinští mu rukopis zbaběle vraceli.

V roce 1853 vydali protestanté turinští kalendář "Rodinný přítel". Rozdávali jej zadarmo do rodin, do dílen, všude a všem. Lidem se kalendář velmi líbil. Bylo v něm čtení i o Pánu Bohu, o obrácených hříšnících a všelicos dojemného, poučného. Vzdělaný katolík poznal však hned, že v kalendáři je i mnoho jemných narážek na Církev katolickou, na její učení a zvyky. Kalendář byl výborným uspávacím prostředkem pro katoliky. Don Bosko se dal do práce a již v srpnu 1854 měl hotový svůj katolický kalendář "Il Galantuomo Poctivec". V kalendáři bylo všecko, co si jen lidé přáli: kalendář, zprávy o slunci, o měsíci, o počasí, kdy bude kde trh, kuchyňské recepty, obrázky nových mincí, něco pro zasmání, básničky, říkanky, řízné anekdoty a pěkné články vzdělávací a náboženské.

Několik tisíc výtisku prvního katolického kalendáře se rozletělo již v říjnu po Turíně a jinde. Kalendář vychází od té doby každý rok a působí dosud mezi lidem mnoho dobrého. Je zajímavé, že právě v těch letech, ano o tři roky dříve, počal u nás vycházet, u lidu velmi oblíbený, kalendář "Moravan", vydávaný od benediktinů rajhradských.

Dona Boska vždy mrzívalo, že katolická mládež čte ve školách jen klasiky pohanské a neví nic o kráse literatury křesťanské. S nevšední pilí upravil pohanské i moderní klasiky za četbu pro mládež, vynechav všechna závadná místa, a složil i ze spisovatelů křesťanských výborné příručky. Dílo to, "Biblioteca della gioventu italiana — knižnice italské mládeže", je dílem obrovským, škoda, přeškoda, že na katolických školách málo využitkovaným.

Z pera Boskova vyšlo i několik povídek a tři divadelní kusy. Tážeme se mně, kdy Don Bosko, sterými pracemi zasypaný, psal? Každou volnou chvilku, a když nestačil den, psal v noci. Často přišel sazeč pro rukopis, z kterého neměl Don Bosko ještě ani řádku. Sazeč oznamoval, že ráno musí rukopis býti v tiskárně. Don Bosko klidně sazeče vyslechl a večer sedl ke stolku. Do rána byl rukopis hotov a v poledne téhož dne již četli čtenáři práci Boskovu. Don Bosko cestoval obyčejně s kufříkem sešitů, kartáčových otisků, opravoval otisky cestou na voze, ve vlaku, někde v koutku nádražní čekárny, i když kolo něho lidé lomozili a hlučeli. Jeho příslovečný klid mu napomáhal, že všude mohl duševně pracovat. Neměl ještě plnicího pera, měl však plnou hlavu bohatých vědomostí a vzácných myšlenek a posílal z cesty do tiskárny články a spisy, psané leckdy tužkou na koleně.

Nepředstavoval se nikdy jako spisovatel, ač byl spisovatelem velmi plodným a výtečným jak po stránce věcné, tak slohové. Jeho spisy vydávají svědectví o neobyčejných vědomostech a o znalosti literární. Don Bosko byl na výši doby. Na studiích si navykl psáti slohem trochu nabubřelým. Brzo zpozoroval, že by takovým slohem podával lidu a mládeži mnoho slámy a málo zrna. Přičinil se všemožně, aby se nabubřelému slohu odučil, a podařilo se mu to. Jeho sloh je prostý a jasný, jak studánka. — Chtěje psáti pro lid, dával své práce napřed číst obyčejným lidem. Nejednu práci musila napřed vyslechnout maminka Marketa. Kterému slovu dobře nerozuměla, bylo hned škrtnuto a nahrazeno slovem srozumitelným. Jindy býval prvním revisorem jeho knih domácí vrátný, nebo si pozval několik prostých dělníků.

Velmi pečoval, aby psal mluvnicky správně. Rádcem Boskovým ve spisovatelství byl slavný Silvio Pellico. Don Bosko lnul k němu pro jeho utrpení a pro velkou pokoru, která zdobila muže pověsti světové. Když donášel Don Bosko své první literární práce ukázat Silviu Pellicovi, tázal se ho Pellico, zdali se často dívá do slovníku správné italštiny. "Na to nemám kdy," odvětil Don Bosko, "a zdá se mi přec, že umím správně italsky." — "Ne, ne, můj drahý," vskočil mu do řeči Silvio Pellico, "nedůvěřujte si, a hledejte jen trpělivě ve slovníku. Přiznám se vám, že nenapíši ani listu, abych se nepodíval do slovníku, a kdybych tak nečinil, nadělal bych mnoho chyb. Je velmi třeba znáti přesný význam a důraz jednotlivých slov, je třeba znáti dobře pravopis. Zdá se nám, že známe slova i mluvnici, ale často se klameme. Snadno píšeme řčeni francouzská, latinská nebo podle piemontského dialektu. Poslechněte mé rady a mějte slovník správné italštiny neustále po ruce. Poznáte brzo, že jsem vám řekl pravdu."

Don Bosko poslechl a odporučoval radu Pellicovu i svým klerikům. Někteří namítali, že slovník je toliko pro studenty, ale Don Bosko trval vždy na svém, říkaje: "Pravil mi to Silvio Pellico a zkusil jsem sám, že kdo chce psát bez chyb, musí míti pořád v ruce dobrý slovník."

Jednou byl Don Bosko pozván na oběd slavným spisovatelem Alexandrem Manzonim, autorem Snoubenců. Manzoni ukázal hostům své rukopisy. Don Bosko žasl, vida rukopisy plné škrtů a oprav. Manzoni, mistr italské prózy, piloval každou větu i jednotlivá slova, aby vše bylo nejen pěkné, nýbrž i mluvnicky správně napsáno.

Řídě se zásadami výtečných spisovatelů, propracoval se i Don Bosko k slohu jasnému, prostému, všem líbivému, a k řeči správné. První své práce dával Don Bosko tisknouti u různých nakladatelů turinských. Jeho dávnou touhou však bylo, aby měl svou vlastní tiskárnu. Roku 1861 se jeho touha splnila. Stálo jej to neuvěřitelných námah, aby dosáhl ministerského svolení k zřízení tiskárny. Nedal pánům v ministerstvech pokoje, až mu tiskárnu povolili. Začátky byly ovšem dost ubohé. Kdesi koupil dva staré stroje na ruční pohon, opotřebovaný lis a typy. Skříňky na typy urobili chovanci v truhlářské dílně. Boskovi přátelé se přišli podívat, a hleděli na velmi ubohou tiskárničku trochu zklamaně. Don Bosko však pravil: "Nekrut'te hlavami, to vidíte začátky, my budeme mít brzo dvě, tři, deset tiskáren." Snad viděl už napřed rozsáhlé a moderně vybavené četné salesiánské tiskárny, které po několika letech budou s jinými tiskárnami závodit v Evropě, v Americe a jinde. Snad už viděl v duchu obrovský podnik tiskařský a nakladatelský, postavený naproti chrámu Panny Marie Pomocnice v salesiánských ústavech turinských, "Società editrice internazionale — Mezinárodní vydavatelská společnost", i její pobočné domy v Miláně, v Janově, v Římě, v Parmě a v Katanii, kde se denně tisknou celé hory knih, brožur, časopisů kdovíjaké řeči, a to pro civilisovaný svět evropský i pro zámořské misie.

Tisk, katolický tisk, byl Donu Boskovi průbojnou a účinnou zbraní svatého apoštolátu, pro tisk se snažil všude získávat spolupracovníky, a když nastiňoval svým duchovním synům čtyřmi body způsob jejich apoštolské činnosti, ukládal jim v jednom bodu i povinnost, aby apoštolovali rotačkou. "Z novin, z brožur, z románů a z povídek čerpá lid své názory náboženské, společenské a mravní, názory dobré i špatné," říkával Don Bosko, a proto mu nebyla pro katolický tisk žádná oběť těžká. Proto od r. 1865 hledal a budil všude spisovatelská nadání u svých žáků a přátel, vymrskával takřka všecky síly, aby pracovaly k povznesení katolického tisku. Jednou provázel Don Bosko svými už zvelebenými tiskařskými závody turinskými mladého kněze milánského, profesora tamnějšího semináře, Dona Rattiho, později Pia XI. — A sv. Otec vždy vzpomínal nadšených slov Boskových: "Co tisku se týká, chci kráčet v čele všeho pokroku."

V začátcích své spisovatelské činnosti převzal Don Bosko i redakci nějakého politikou se zabývajícího a už zkomírajícího listu. Za několik měsíců viděl, jak politikou trpí jeho klidná mysl, a jak ty věci škodí jeho činnosti kněžské. Zapřisahal se, že již nikdy se nebude politikou zabývat, a stál v slově. Také svým duchovním synům zakázal nejpřísněji veškeru činnost politickou. "Opařená kočka se bojí i studené vody," říkával a dodával: "Na vojně mohou pomoci k vítězství i ti, kteří nestřílejí z prvních řad." Proto nenajdeme v knihách a v článcích Boskových nic politického. Jej zajímaly duše a jejich spása, politiku nechával jiným, kteří mají k tomu vlohy a povolání.

Brožurkami "Katolické čtení" vzbudil Don Bosko hrozné nepřátelství u sektářů turinských. Každá sekta vzniká z nedostatku lásky. Nedostatek lásky mění se brzo v zavilou nenávist, která sektu udržuje při životě, a nutká k práci. Valdenští pastorové šířili svou sektu brožurkami "Evangelické čtení". Brožurky Boskovy jim strašně škodily. Lidé je přímo hltali, evangelické odmítali. Pastorové zuřili proti Donu Boskovi a přemýšleli, jak jeho činnost překazit.

Pastor Meille dostavil se jednou v průvodu dvou svých věrných do bytu Boskova a sedm hodin se s Boskem přel o článcích víry. Zvláště o očistci se dlouho mluvilo. Pastor víru v očistec zamítal. Don Bosko hájil. Odvolával se při tom na Písmo svaté Starého i nového zákona. — "Dobrá," pravil nejednou pastor, "ale vy mi pořád ukazujete Písmo svaté v latinském a v italském překladu. Je třeba dbát původního textu řeckého." — "Prosím, zde máte Písmo svaté po řecku," skočil Don Bosko a podal pastorovi řecká evangelia.

Pokračování

Druzí na světě

(Pokračování ze str. 11.)

zelo, a v pátek by se muselo hrát třetí finále, protože Československo nemělo daleko k vítězství v normálním čase druhého finálového zápasu. Největší francouzsky píšící montrealský deník "La Press" otiskl názor, že právě takový typ zápasů, jaké přinesl turnaj o Kanadský pohár, nejvíc uspokojuje hráče i obecenstvo. Podle zmíněného listu nelze takové zápasy ani srovnat s utkáními s týmy Washingtonu nebo Denveru, jež montrealské obecenstvo očekávají. Redaktor deníku "La Press", Michel Blanchard, připomněl, že Československo neznalo úzká americká a kanadská kluziště a že s výjimkou utkání proti Sovětskému svazu nemělo podporu obecenstva. Uvedl však, že přes prohru s Kanadou působili čs. hráči dojem, že jsou se svým umístěním spokojeni. Známý kanadský hráč, Phil Esposito, se o československých hráčích vyjádřil, že to jsou praví profesionálové; a myslel to jako nejhlubší poklonu. Československo dokázalo, že bylo vedle Kanady nejlepším mužstvem turnaje a kanadský tisk dokonce podotkl, že mu právem přísluší titul mistra světa. Torontský list "The Globe and Mail" ocitoval několik úryvků ze sovětského tisku, zklamaného neúspěchem sovětského týmu, a převzal ze sovětských novin zprávu, že na mistrovství světa ve Vídni koncem dubna a začátkem května se připravuje řada starších hráčů, kteří nebyli zařazeni do mužstva, hrajícího o Kanadský pohár...

HLEDÁME

ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky v obrábění kovů: pozorně snažlivé rádi zaučíme.

Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.

Volejte: 737-8000

Žádejte mluvit s "Johnem".

Největší výběr záclon, (draperií) do kuchyně, pokoju a ložnic; soubory do ložnic a koupelen

SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ
z dacronu a z importovaného husího peří

Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SON

6533 W. Cermak Rd.,
Berwyn, Illinois
Tel.: GU-4-1700
Šimkmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

VOICE OF THE NATION

Joseph Čada:

A BICENTENNIAL SURVEY OF PROGRESSIVE LABOR MOVEMENT IN THE CZECH-AMERICAN COMMUNITY

(Continued from last issue)

In only one respect did socialism imitate a facet of work begun by the freethinkers in July and August of 1914; namely, in initiating a collection for post-war relief in Bohemia. Its announcement concerning the Fund of the Proletariat, however, had interesting overtones. Its purpose was "to help our Party in Bohemia after the war, so that... there might be means to support goals and institutions whose existence we cannot as yet truly imagine. Since we do not know what the future will bring or how the war will end, it is necessary to be prepared for all emergencies".

The socialists, whose activity, goals and ideas had frequently paralleled the character and course of Bohemia's Social Democracy, were also destined to experience the struggle of ideologies and crises born of cross purposes, which plagued their Old Country comrades in the four years of the war. As the latter descended upon Bohemia, the social democrats greeted it as an exemplification of what they and their Continental analogs had taught during the past half century; namely, that a world capitalistic conflict would result in a world socialistic revolution. Though they were of one opinion as to the outcome of the war, the social democrats were by no means united on the character of political organization in which the future economic and social order would mature. A strong element in the partly was deeply affected by the intense nationalism which the parliamentary debates of Slav versus the German and questions of political and cultural autonomy in the Habsburg Empire had engendered in the three decades before 1914. They abandoned the pan-Austrian internationalism proclaimed by their representatives in the Austrian parliament in 1897 and adopted the view that Czech socialism must also seek a national emancipation or autonomy. In 1897, when the retreat from Czech historic rights took place, there were no marks of distinction between the Czech and German socialists of Bohemia. As long as the party was without power, excellent relationships obtained between the two ethnic groups, motivating them towards centralization and unity of the Empire. The conditions prevailing in 1914 were, however, different. The Austrian Germans proved no longer to be Austrians but pan-Germans in close co-operation with their racial kin across the border. They turned the International into an instrument of German Central European domination. When at the Copenhagen convention of the International in 1907 the Czechs requested territorial or national party administration, *they were severely rebuked for their audacity by the German delegates.*

This position and subsequent centralizing acts of the International disenchanted the many social democratic Bohemians, who felt that Marxianism had failed to measure up to the issues of the time by neglecting to add to its historic materialism certain spiritual values. Following such leaders as Francis Modracek, Francis Soukup, Gustav Habrman, and others, they linked social theory with the problem of national self-determination. The state and the nation henceforth became a parcel of their social program. The betrayal of internationalism by German social democrats, who placed the country before the party, confirmed the correctness of their stand. The International became equally responsible for the war. It failed to settle the national question peacefully, thus forcing its adjustment by the power of arms.

The revisionist policy of Modracek and Soukup diametrically opposed the position hold by the leader of Czech social democracy, Dr. Bohumir Smeral. Throughout the conflict Smeral played the Austrophil role loyally. As editor-in-chief of the official **Right of the People** (Právo lidu) he fought the powerful revolutionary separatistic element in his own nation. "I am loyal to the point of denunciation", he said to Modracek. He proved his point when in the notorious "button affair" of 1915, which innocently associated Soukup with a Benes spy ring in Switzerland, he refused to come to the aid of such a close fellow worker until the latter would clear himself of any implication. Though he attended the closed meetings of the parliamentary representatives and Czech politicians in 1914 and consorted with Masaryk, Smeral considered the future liberator of Czechoslovakia a fool, when in December of 1914 Masaryk escaped abroad to conduct the revolution. He carefully avoided the Czech Maffia, a secret revolutionary junto in contact with the revolution abroad and the effort of liberation which it advanced. In September, 1915, he helped to organize the Czech Party Alliance (Český svaz) made up of five so-called activist parties and opposed to Masaryk's movement by seeking to preserve Bohemia in the frame of the Habsburg Empire.

With the death of Francis Joseph and the accession of Charles, the last Austrian king, Smeral adopted an almost fanatical pose in support of the Habsburg. At the Stockholm convention of the International in May and June of 1917, he, however, sang his swan song of pan-Austrian loyalty. By this time the determination and its political demands of Austria. Abroad the liberating action, led by the Czechoslovak National Council, was accepted by the Allies. Yet Smeral supported Victor Adler's Memorandum to the international on the need of preserving Austria-Hungary as a federal socialistic state in which the Czechs and the Slovaks would secure as much autonomy as they themselves could attain by an intra-Austrian adjustment. Referring to the reply of the Allies to President Wilson on the freedom of the small states, Adler, supported by the German delegates, stated that the small state issue does not apply to the Habsburg Empire as the latter has historically preserved the small nations.

While the Bohemian politicians could only conspire secretly to the spring of 1917, the Bohemian masses accepted the revolution as the only answer to their suffering, terror, and realization of their national aspirations. The news of the resistance to Austria made by the Czechoslovak National Council, the interest which the Allies showed in the freedom of Bohemia beginning with 1916, and the entry of the United States into the war in April of 1917 had so bolstered the optimism and daring of the Czechs that the position of individuals like Smeral was made completely untenable. By the winter of 1917 1918 Austrophilism was fast approaching bankruptcy. In the social democratic ranks the views of the revisionists, Modracek Soukup, and Habrman, the last, incidentally, in contact with Masaryk since 1915, won the day.

The problems and vexations of social democracy, however, were not over when the end of the war had brought victory to the Czech and Slovak people. The Austrophils and internationalists discovered the logical continuator of the Marxist ideal in the Bolshevik revolution. In the belief that co-operation with the middle class democratic Czechoslovakian republic constituted no less than a betrayal of Marxianism, these resolved on securing the goal of worker's solidarity by fishing in the muddy waters of the post-war period. Aiming to turn the critical post-war condition of Eastern and Central Europe to his advantage, Smeral made his way to Moscow. If he had failed under the Habsburgs, he thought he might succeed under the red flag of Russia. Even here his efforts capsized. Smeral was, indeed, the first of those who in the course of the next generation were to destroy the democratic edifice built by Masaryk.

Czech socialism in America closely followed the pattern of development which marked the course of its Old Country counterpart in the war. It possessed strong ethnic bases in the several facets of Czech-American cultural life, which it pursued through the years in the form of freethought fraternalism, gymnastic associations, dramatic and musical societies, and education in the language schools. Though these trails of national life were shaped to the Marxian views, the question which the socialists, nonetheless, had to solve was whether or not the call of blood and love of mother country, endangered in its existence, would defer to the internationalism demanded by Marx. The war was only a few months old when Emmanuel Voska, as a confidant and envoy of Thomas Masaryk and friend of Habrman, lectured to the Czech-American communities on the war and alluded to a prominent Bohemian scholar who placed himself at the head of a revolutionary movement and needed funds to carry on his work. Voska, who later rendered valuable services to American espionage, delivered a talk in New York on May 1, 1915, which moved Tony Novotný of the **Labor News** to write: "If conditions are such (as Voska described them), there is no reason why we should oppose the revolutionary movement. As an earlier issue of the Right had observed, our branch of the American Socialist Party is already represented in the Czech National Alliance by comrades Joseph Novak and Charles Pergler". Novotný also expressed his satisfaction over the fact that the appeal for assistance was being made to the people or the nation rather than to the Czar. In an earlier news coverage the **News** reported fully but objectively on the Cleveland conference of March 13 and 14, 1915, of the Czech National Alliance, the liberal protagonist of Bohemia's freedom.

The Cleveland conference accepted Masaryk as the leader of the Bohemian revolution and co-ordinated the work of scattered Czech settlements whose liberals were nationally active. The New York Committee of Twenty-Five, the Cleveland liberals, the Chicago revolutionaries, and others similarly motivated were united into a joint organization, whose central directive was located in Chicago. The Cleveland conference was significant, for it brought into being a unified Czech-American front of liberation, swept away much confusion and work at cross purposes, clarified the meaning and goals of the war for the Czech communities, and moved a segment of socialists to action.

In August, 1915, Vojta Benes, the brother of Eduard Benes and himself a social democrat, arrived in New York from Prague.

(Continued in next issue)

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription. Our double-check system guarantees accuracy.

THE
REXALL
DRUG STORE

RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY

3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550

ABDOMINAL SUPPORTS

For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief

ELASTIC STOCKINGS

We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY

Jedokez — Všehochuť

Noworul Memorial Chapels

2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233

Czech Festival in Oklahoma

The Eleventh Czech Festival was celebrated in Yukon, Oklahoma, the Czech Capitol, before the feast of St. Wenceslaus in St. John Nep. Church there with a concelebrated Mass offered by Fathers B. Schwartz, pastor had the English homily and John Michalicka of Oklahoma City, who had the Czech homily. During the mass the age-old hymn "Thousand Greetings" was sung in Czech and at its conclusion the Czech Anthem "Kde Domov můj" was sung by the congregation. The Czech Queen elect of Oklahoma Miss Cecilia Geffre with her contestant retinue in national costumes marched then as before to the hall for lunch.

Civil Celebration

On Saturday Oct. 2 grand celebration was held in Yukon with a parade lasting an hour and half, headed by Color Guard from Revolutionary days to our time, followed by President John Kouba of Oklahoma Czech Inc., the Czech Queen Cecilia Geffre and her retinue, Beseda Dancers of Yukon, several sections of Shriners in their gala costumes and in cars and motorcycles and miniature cars performing Figure 8 in the march, then a motorcade of earliest U.S. cars Model T-Ford, A, Dodge, Buick, Studebaker, Baby Ford, motorcycles and miniature motocycles, Wisconsin aircooled, followed by Palomain cavalry unit with Colors, Boomer Unit, Queen from Prague, Okla., Girl Scouts, Brownies, Indian Cadets, then St. John Nep. Youth, school, Nazarene Church, Detachments (3) on horseback, depicting Early Days, Senior Citizens, Rifle Club with muzzle-loaders firing on the march, Elementary Schools, neighboring High Schools, Czech Lodges of El Reno, Banner etc.

All these sections were interspersed with bands from Yukon, Oklahoma City, Norman, Ft. Sill, Lawton, El Reno, Mustang (high schools), the Jerry Kaplan of Yukon, Masopust, Pfingsten Polka of Conway Springs, Kans., Mid-Western Polka Club of Kansas. Radio and Television recorded the day's events.

At Noon — Dedication — Crowning

After the hour and half parade that started at 10:00 A.M. the crowning of the new Czech Queen Miss Cecilia Geffre by out-going Queen Miss Cheri Pirkl of Garber was done at the new Czech Hall in Yukon, following the Raising of Colors with the Marine Band playing. The Invocation was given by Father John Michalicka both in Czech and English. Then the crowning of the Czech Queen followed and her first royal task was to cut the red-white ribbon in dedicating the new Czech Hall in Yukon. Addresses were given by Mayor Chuck Keef and state Senator Gideon Tinsley. Then followed individual entertainments of the Queen Contestants the Misses Elizabeth Pasierb, Terry Hobza, Jean Dobry, Margaret Parizek, Bonnie Kolar, Christina Steele, Carla Skarky, Mary Brockman and Cheri Pirkl last year's Queen.

A large tent of 500 ft covered tables for visitors at this celebration. In the evening was the Grand Ball in the Czech Hall with the Czech Queen and her partner Mr. John Geffre leading the colorful parade of all contestants in national costumes, joined with their parents and even some grand parents, for an all evening's entertainment with Czech music by Jerry Kaplan and Masopust Bands.

The day's estimated crowd given by The Oklahoma Journal was 30,000 and as Bruce Campbell, staff writer captioned it "Czech Find Togetherness" quoting Mr. Tom Stejskal, one of the original organizers of the Festival said: "Purpose is to keep the heritage going. There are a lot of Czechs here and a big get-together like this holds the Czech heritage together.

P. Václav Michalička

PERSONAL DEMOCRACY

"Catholics weighing the political fate of two Protestants", said the headline in a daily newspaper the other day.

So what else is new? This country has had lots of presidential elections, and in every instance but two the principal candidates have been Protestants.

The election or rejection of a candidate solely on the basis of religion has no place in American politics.

Times have passed, we believe, when the Know Nothings, the Ku Klux Klan and other organizations can put together substantial anti-Catholic or anti-Jewish programs in this country.

THIS YEAR'S PROBLEM seems to be to get enough voters, regardless of their political persuasion, to turn out on election day. There are estimates that not much more than half of the 147 million voting age Americans will vote on Nov. 2.

If you want to get an instant argument underway with a friend or relative, you probably can do it by suggesting reasons for the poor turnout that's expected. Some argue that potential voters have been turned off by Watergate and the like, others disagree.

We suspect that activists in the courts, especially the Supreme Court, have triggered a feeling that many major issues are decided by appointed judges and justices. The court's one man, one vote decision was applied to another branch of government: the court is still appointed and it need not be responsive to polls.

ACTIVISTS in the executive branch of the federal government, unelected men and women who decide how laws are to be applied relative father-son banquets and other matters that stir emotions, may contribute to a feeling that perhaps too many big decisions are made by officials a step or two removed from the voter.

But this feeling of remoteness makes it especially important for citizens to express themselves on election day and to continue to express themselves between elections. One useful way to continue that expresion is to write letters, even postcards, to members of Congress and the Legislature and to government officials at every level. Thoughtful, temperate letters are read and they have an impact. They can be powerful instruments of democracy at a personal level.

Cleveland News

The Great Cleveland Czech Catholic Parishes and the District Alliance of Czech Catholics are sponsoring their Annual Pilgrimage to the Shrine of Our Lady of Lourdes on grounds of Our Lady of Lourdes Parish Hamm Ave. and E. 55th Street on Sunday October 10, 1976 at 3:00 P.M. The program will consist of the recitation of the rosary, Czech sermon, and Benediction followed by refreshments in the school cafeteria. Host pastor is Rev. John Andel V.F. President of the District Alliance is Vaclav Hyvnar, 3614 Farland, University Hts., Ohio. Ann Cisar, 3683 E. 49th Street is Chairman. She may be reached for details at 641-0714. For bus reservations from Maple Hts. call Julia Schanilec at 662-5014.

Thanks, Joe Kocab 883-4760

PRODÁM

na FLORIDĚ —

4-bytový dům — 8 roků starý — v Miami, blízko moře. Jeden byt je dvoupokojový; dvě koupelny, moderní kuchyně, velká jídelna a veranda. Tři byty jsou jednopokojové s jednou koupelnou; kuchyně a jídelna, krásná dvojitá zahrada a parkoviště pro 8 vozů. Cena 84 tisíc dolarů. Půjčka je 15 tisíc $ na 6%. Nájemníci splácí úrok. Pište: I. Sterbinska, 330 N.E. 119 Ter., North Miami, Fla. 33161.

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

CONGRESSIONAL OUTRAGE

When Watergate broke on the national political scene, there was a great deal of Congressional outrage, and rightly so. It was an abuse of power and a cover-up of that abuse by the highest authority in our nation. When the Bobby Baker scandal came to light back in the late 50s there was outrage, but it was suppressed to a large degree and when all the trials were over, only Bobby Baker had been adjudged guilty of any wrong. No member of Congress was really touched in a criminal way. And the Congress itself showed a decided reluctance to investigate its own members for any complicity in that sordid affair.

When Adam Clayton Powell flaunted all the rules of Congress and morality, it took years for Congress finally to take action. And that was the last time Congress has deemed one of its members suitable for expulsion. The recent widespread publicity regarding sex scandals has obliterated from the public media one of the most destructive Congressional outrages to come to light in many years . . . and the U.S. House of Representatives is covering it up!

Congressmen Admit Stealing

We feel obligated to do this follow-up column on the Congressional scandal of members of the House of Representatives stealing by the process of issuing false expense accounts. It appears that the nation's major news media are not interested in the story.

To refresh your memory, the Wall Street Journal ran a series of articles a number of months ago exposing the practice of some Members of Congress charging the American taxpayers double the amount actually spent. They pocketed the difference. Others billed both the House of Representatives and a Commiittee for the same trip and thus doubled the amount of tax money due them.

For more than 6 weeks after these articles appeared in the Wall Street Journal, there was only one Member of Congress who mentioned the subject on the floor of the House. Then, at the insistence of the Republican Minority, there was a resolution passed for the purpose of reforming these abuses. After a bitter floor fight, the Democrat Majority passed what will go down in history as the most outrageous cover-up in the history of Congress.

A special Sub-Committee was formed, composed of 5 Democrats and 3 Republicans along with 7 private citizens, for the purpose of investigating the situation and suggesting reforms. Those 7 citizens were appointed on the sole recommendation of the Speaker of the House and the Minority Leader. According to the discussion in Congress, these people will be paid a salary and a per diem for expenses . . . but, they are not obligated to report back to Congress until DECEMBER of 1977!

In the meantime . . . Members of Congress who have admitted stealing taxpayer's money by *double-billing or false billing for* travel expense go unprosecuted and stand for re-election. Worse than that . . . innocent members of Congress become suspect in the minds of the public.

10676

Czech Mass every Sunday at St. Procopius in Chicago, at 10:30 A.M. with Hymns and Sermon in Czech.

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS UP TO $40,000.00

by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS

Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500